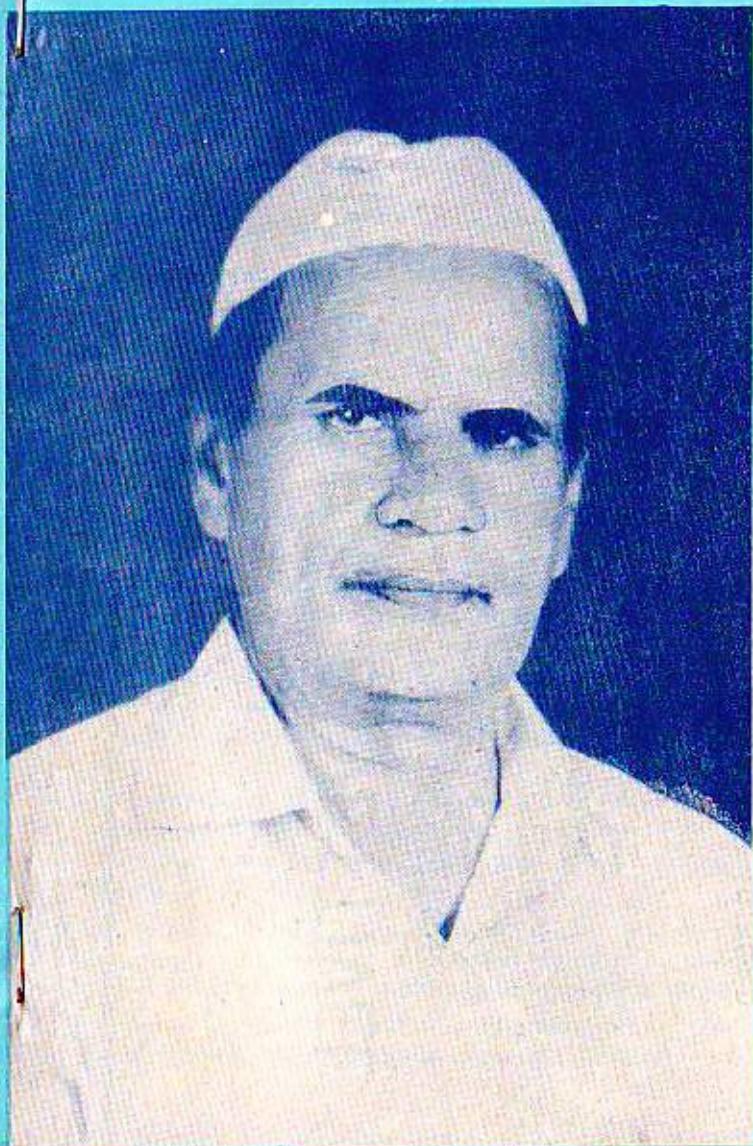

மலிகை

"MALLIKAI" PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

நூல் — 1989 — மலிகை

சூக்கிரியர் பொறுப்பினரிக் ஜீவா

Digitized by Noolanam Foundation
noolanamfoundation.org

“ஆதேல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யாதியினைய், கலைகளில் உள்ளம் சபேட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”.

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

221

வெள்ளி விழாவை நோக்கி...

மே — ஜூன் — 1989

24-வது ஆணை

நமது பயணம்
வெள்ளி விழாவை நோக்கியே...

இன்று நமது தினசரிக் கிந்தனையே இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு வெள்ளி விழா மலர் பற்றியதாகத்தான் இருக்கின்றது.

இம் மலர் இப்படியிப்படி அமைய வேண்டும் எனத் திட்டம் போடுக் கற்பணை பண்ணிக்கொண்டு வருகின்றோம்.

மல்லிகைக் காரியாலயத்திற்கு வருபவர்களிடம் இதைப் பற்றியே ஆர்வமாகக் கதைக்கின்றோம்; ஆலோசனைகளையும் கேட்கின்றோம்.

தூர் இடங்களிலிருந்தெல்லாம் கடிதங்கள் வருகின்றன. தமது ஆலோசனைகளை அவர்கள் திறந்த மனகடன் சொல்லுகின்றனர். காந்த மாதம் தமிழகம் சென்றிருந்த சமயம் மலர் சம்பந்தமாகப் பலரைச் சந்தித்துக் கலந்துரையாடிய சம்பவம் எமக்கு மன உற்சாகத்தைத் தருகின்றது. கடல் கடந்தும் கூட, மல்லிகையை இதயழுவுமாக நேசிக்கும் நெஞ்சங்கள் இருப்பதை எம்மால் உணர்ந்து, மன எழுச்சி கொள்ள முடிகின்றது. தமிழகத்திலிருந்தும் கடிதங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலும் வெள்ளி விழா மலர் சம்பந்தமாக ஆர்வவர்களை அழைத்து ஒரு கலந்துரையாடல் நடத்த வேண்டுமென்பது நமது திட்டம். தொடர்ந்து இதைச் செயல்படுத்த ஆவன செய்து வருகின்றோம்.

சகோதர எழுத்தாளர் பலிடம் நேரில் தனித்தனியே மலருக்கு ஒத்துழைக்கும் வண்ணம் ஏற்கனவே கேட்டு வைத்துள்ளோம். மல்லிகையின் அன்பாணையை அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

மீண்டும் சகல சகோதர எழுத்தாளர்களிடம் கேட்பது இதைத் தாண். மலர் என்பது தனிமனித முயற்சியில்லை; கூட்டு உழைப்பு.

With the best Compliments from:

MANOHARAN & VETTIVEL

ENGINEERS – CONTRACTORS

Managing Partners :

MR. S. K. MANOHARAPOOPAN

MRS. M. KARUNADEVY

Head Office :

53, KANDY ROAD,

JAFFNA - SRI LANKA,

Phone: 23870

Branch Office :

57, AMBALAVANAR ROAD

JAFFNA - SRI LANKA,

Phone : 24377

உங்களுக்கு உகந்தது என நீங்கள் கருதும் படைப்புக்களை மல்லிகைக்கு எழுதித் தாருங்கள் என்பதே நமது வேண்டுகோளாகும்.

கதைகள், கவிதைகள் அதிகம் இடம் பெறுது, மலரில் கூடியவரை புதுமையான, ஆராய்ச்சிக்குக்கந்த, அநுபவ வெளிப்பாடான், நமது மன்னைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தக் கூடிய படையல்களுக்கே மல் விளை இடம்தரும். எனவே கூகொதாக் கலைஞர்கள் எம்முடன் ஒத்துழைங்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகின்றோம்.

மல்லிகையின் உள்ளடக்கம் அடுத்த — அடுத்த நூற்றுண்டுகளிலும் பேசப்படும் என்பது தின்னனம்.

மல்லிகை சிற்றிலக்கிய ஏடுதான்—

ஆனால் அதனது ஆனால் மன்னைக் கடந்தது; விண்ணை முட்டக் கூடியது; காலத்தால் சாகாதது!

வெறும் வெற்று வார்த்தைகளால்ல, இாவ.

சரித்திரப் பதிவுக்கான முன் உதாரணங்கள்.

அப்படியாக அடுத்த நூற்றுண்டில் பேசப்படும் மல்லிகை, மலர் களில் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த மலர்தான் ‘வெள்ளி விழா மலர்’.

நமது மன்னில் முகிழ்ந்து பரவிப் படரும் கலை சிந்தனையோட் டங்களையும் எழுத்தில் திறைப்பிடித்து எதிர் காலச் சந்ததிக்கு நயது முதுச்சு சொத்தாகப் பாதுகாத்து வைக்க விரும்புகின்றும்.

மல்லிகையின் ஆண்டு மலர்கள் பலரால் பல கட்டங்களில் விதந்து பாராட்டப்பட்டு வருவதைத் தரமான சுவைஞர்கள் மறந்தி ரூக்க மாட்டார்கள், அத்தகைய ஆண்டு மலர்களை விட இம் மலர் இன்னும் இன்னும் காந்திரமான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதாக அனமய வேண்டும் என்பதே நமது பேரவாவாரும்.

இலது மல்லிகையை மனசார நேரித்த — மல்லிகையுடன் கடந்த காலங்களில் ஓத்துழைத்த — கலை படைப்பாரிக் கலைஞர்களும் கலைஞரில் கொள்ள வேண்டும்.

மல்லிகைக்கு எங்கு எழுதும்பொழுதே அந்த எழுத்தில் நம்மையறியாமலை ஒரு காந்திரம், ஒரு வகைக் கணதி, அகல ஆழம் ஏற்பட்டு விடுவது இயல்பு.

அந்த இயல்புடன் உங்களுடைய சிந்தனைச் செழுமையையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

படையல்கள் தானுகவே உருவாகித் திரும்!

எனவே உங்களுடைய படைப்புக்கள் உருவாக்கடும்.

வெள்ளி விழா மலர் சந்தாவுக்குள் சேரக்கூடியதல்ல. விலை இன்னும் நிர்ணயம் செய்யவில்லை. கணிசமான விலை வைக்கடவண்டும். அது பற்றிப் பின்னர் அறிவிப்போம். சந்தாவுக்குள் தயவு செய்து தமக்குரிய மலரை முன்னரே பதிவு செய்து கொள்வது நல்லது. பேணிப் பாதுகாத்து வைக்கக்கூடிய இம்மில்லரப் பெறுவதற்கு முன் என்றே எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

— ஆசிரியர்

மக்களிடமிருந்து மலர்ந்த கலைஞர்;
மக்களது கலைக்குச் செழுமையுட்டிய நடிகள் !

நடிகமணி எனப் பாமரர்களாலும் இனக்கண்டு போற்றிப் பாராட்டப்பட்ட நாடகமணி வைவாழுத்து அவர்களின் மறைவு ஈழத்து மக்கள் கலைக்குப் பெருத்த பேரிழப்பாகும்.

உழைக்கும் மக்களிடமிருந்து தோண்றியவர் நடிகமணி. உழைக்கும் வர்க்கக்குத்தினரிடமிருந்து தோண்றியது நாடோடுக் கலைகள் அதில் தலையாயது நாட்டுக் கூத்து; நாட்டார் இலக்கியம்.

ஒன்று வாழ்நாள் பூராவும் தான் தனது மக்களிடமிருந்து பயின்ற பாமரக் கலையைப் பேணிப் பாதுகாத்து வந்ததுடன் கடைசீ வரையும் அதற்காகவே உழைத்து வந்தவர்தான் நாடகமணி அவர்கள்.

போர்த்துக்கீசர் வந்தனர்; போயினர். ஒல்லாந்தர் வந்தனர்; போயினர். ஆங்கிலேயர் வந்தனர்; தமது கலாசாரத்தையும், இறுக்கமாகத் தமது மொழியையும் இந்த மன்னின் மீது ஆழ வேருண்றி விட்டுப் போயினர்.

இத்தனை கலாசார, யத் பண்பாட்டு, மொழி ஆதிக்கவக்களுக்கு மத்தியிலும் நமது மொழியையும் கலாசாரங்களையும் பண்பாடுகளையும் பார்ப்பியக் கலை மரபுகளையும் பேணிப் பாதுகாத்தவர்கள் அதிக்கட்டு மக்கள்; பாமர மக்கள்; தீராமத்து உழைக்கும் மக்கள்; விவசாயப் பெருங்குடி மக்களேயாவார்கள்.

அந்த மக்களிடமிருந்து மாபெரிய ஆவ விருட்சமாகத் தோண்றியவர்தான் நமது மதிப்புக்குரிய நடிகமணி அவர்கள்.

எஸ்கிருந்தோ வந்து, நலீன செழுமையால் எம் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முயன்ற அந்தியக் கலை கலாசாரங்களாலும் நமது மக்கள் கலையை அழித்தோழிக்க முடியவில்லை.

காரணம் மக்களின் அடிமணில் வேருண்றிய கலையை அந்த அந்தியத் தாக்கத்தாலும் வெற்றி கொள்ள இயலவில்லை.

மக்கள் கலையின் வெற்றியே இதில்தான் அடங்கியுள்ளது.

இதுவரையும் வாழ்ந்து, இயங்கி, இயக்கவைத்து ஒரு தனிக் கலைப் பார்ப்பியத்தை இடையிடாது கட்டிப் பாதுகாத்து வந்த உயிருடன் திகழ்ந்த நடிக மணியை விட, மறைந்துவிட்ட நாடகமணி எதிர்காலத்தில் அதிக சக்தி வாய்ந்த கலைப் போராளியாகத் தீகழுவார் என்பது தீண்ணம்.

வாழும்போது அலட்சியம் செய்த, கலைக்காகப் போராடிய போது கண்டுகொள்ளாமல் விட்ட உயர் கல்வி பீடங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள், கலாசாரக் கழகங்கள் கலை இலக்கிய மன்றங்கள் அவரது ஆன்றையின் சக்தியையும் வீச்சையும் புரிந்துகொண்டு தக்க மரியாதையையும் கொவுவத்தையும் நடிகத்தான் போகின்றன என உறுதியாகச் சொல்லுகின்றோம்.

என்னதான் ஆன்றை மிக்க மக்கள் கலையாக இருந்தாலும் கலைஞருக் கிருந்தாலும் அவைகளை ஆரம்பத்தி விருந்து கொண்டு, இரண்கண்டு அநுசரித்துப் பேணி மக்கள் மன்றத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கச்சூடிய ஒரு தூண்டு கோல் தேவை.

நடிகமணியைப் பொறுத்தவரை பேராசிரியர் வீத்தியானந்தன் இவரது நாட்டார் கலை சம்பந்தமான மகிழ்ச்சை, மக்துவத்தை, மேதைத்துவத்தை முன்னரே மெய்யாகவே உணர்ந்து கொண்டு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வர்த்தை நாம் நன்றியுணர்வுடன் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இங்கு நினைவு கூருகின்றோம்.

பேராசிரியருடைய பேராதாவு நடிகமணிக்குக் கிடைத்தது ஒரு திருப்பமாக அமைந்தது. குடாநாட்டிழற்குள்ளேயே பேசப்பட்ட நாடக மணியின் பேராற்றலும் ரூபர் தீற்றமையும் தனி மனித மேதைத்துவ மூலம் தேசம் பூராவும் விரிந்து பற்றிப் படர்ந்து வியாழிக்கக் காரணமாக அமைந்தது. வெகுன சாதனங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டத்தக்க தாகவும் வெளிப்பிரதேச மக்கள் மத்தியில் பீரபல்யமடையத் தக்க தாகவும் அந்த ஆத்மாச்சிதை உறவு நடிகமணிக்கு உதவியாக அமைந்தது.

தோற்றத்தில் ரொப்பவும் எளிமையானவர் நடிகமணி. அவர் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த மக்களில் ஒருவராகவே அவர் கடைசிவரை காட்சி தந்தார்.

அந்தக் காந்திய எளிமைக்குள்ளும் கலைத்துவ இறுமாப்பு அவரிடம் காணப்பட்டது.

அந்த சர்வாங்க ஆன்றை மிக்க கலைத்துவ இறுமாப்புக் கொண்ட கலைஞர் இந்த மன் என்றென்றும் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கும் என்பது சர்வ நிச்சயம்.

அடைப்படு

அக்கரையின்

அப்துஸ் ஸமது

— ‘நந்தி’

7 - 9 - 1929 ல் பிறந்த, இந்த நாட்டில் மதிக்கப்படத் தக்க எழுத்தாளரான அப்துஸ் ஸமது அவர்களுக்கு இப்பொழுது, ‘மணிவிழா’ ஆண்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்த மணிவிழா ஆண்டில் அவரைப் பற்றிய இக் குறிப்புக்களை எழுதுவதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எழுத்தாளர் அப்துஸ் ஸலாம் ஆவிம் அப்துல்ஸமது எனது நட்பிற்கிய பேரு நண்பர். உண்மையின் தரமான எழுத்தாளர், வாசகராசியோருடைய பேரு நண்பர் அவர். அவரை, அவர் படைப்புக்கள் மூலமே அறிந்து, மதிப்பும் நட்பும் கொண்டுள்ளோம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் பல கடிதப் போக்கு வரத்தும் உண்டு. இரு தரப்பிலும் உற்சாகமுட்டும் பாராட்டுக் கடிதங்கள்.

ஆனால் அந்த ஒரே ஒரு சந்திப்பு மறக்க முடியாதது. 1960 ஆம் ஆண்டு நானும் சொக்கன் அவர்களும் மட்டக்களப்புக்கு உல்லாசப் பிரயாணம் செய்தோம். அக்கரைப்பற்றில் ஒரு புத்தகக் கடையில் நின்றபோது சில இளைஞர்கள் எங்களை இனம் கண்டுகொண்டார்கள். சில நிமிடங்களில் நண்பாகள் சல்மி, அப்துஸ் ஸமது இருவரையும் அழைத்து வந்தார்கள். அன்று சல்மி வீட்டில் எங்கு ஒரு திஹர் ‘விருந்து’ தயாரானது. சொக்கன் விரத நாள். அவர் ஆனாலும் சாலு வி. டி. கலவும் வாசமும் போட்ட இளநீர் உண்டார். அன்று இலக்கிய சம்பாஷணை நடந்தது. எனது ‘அருமைத் தங்கைக்கு’ தாமார் நூல் அப்போது உலாவிய காலம். அதை முஸ்லிம் ஆசிரியர்கள் படித்து மற்றொருக்குக் கூற வேண்டும் என்ற சருத்தை அப்துஸ் ஸமது வெளியிட்டார். தர்கா டவுண் ஆசிரியர்களையில் விவிவரயாளராக இருந்த செல்லி மொகிளீஸ் அவர்களுக்கு எழுதி ஒரு வாரத்தில் 25 பிரதிகள் வாங்கவும் வழி செய்தார். ஒரு எழுத்தாளன் மறக்கமுடியாத ஆரம்பத் தொடர்பு இது.

அப்துஸ் ஸமது அவர்களின் இலக்கிய சேவை, இஸ்லாமிய இலக்கியம், நவீன தமிழ் இலக்கியம், மட்டக்களப்புப் பிரதேசம்

படைப்புக்கள் என்ற மூன்று பிரிவுகளாக விமர்சிக்கப்படும். சம்பந்தில் மேம்பள்ளி, டொமினிக் ஜீவா ஆசிரியாருடன் கொழும்பில் இவரைப்பற்றி உரையாடும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. அப்துஸ் ஸமது. இல்லாமிய இலக்கியத்தில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட திறநையவுக் கட்டுரைகளை எழுதி பத்திரிகைகளில் பிரசரி க்கு கண்சமான பங்களிப்புச் செய்திருப்பதாக மேம்பள்ளி கூறினார். இது பற்றி விபரமான ஒரு ஆய்வு செய்து மேம்பள்ளி வெளியிடுவாரானால், அது தமிழகத் தீரு சேவை என்று கருதுகிறேன்.

அப்துஸ்ஸமது அவர்களின் எழுத்துக்களிலே ஒரு நல்ல அம்சம் அவருடைய நல்ல தமிழ் நடையும், பக்குவமான இலக்கண முமாகும். முறையாகத் தமிழ் கற்ற ஒரு ஆசிரியரின் கவனத்தை அவருடைய கதைகளில் காணலாம். ஆனால் காலிய கற்பணக்களோ வர்ணணக்களோ இல்லாது சிறுகதைக்கும் நாவலுக்கும் ஏற்ற மொழிநடையை இல்லாது மட்டக்களப்பு மண்வாசனையின் பண்ணணியில் உபயோகிப்பார். 1082 இல் வீரகேசரியின் மட்டக்களப்புப் பிரதேச பர்த்த அவருடைய நீர் வல் ‘பணிமலர்’ மட்டக்களப்பு மூலிகை வாழ்வு – ஆசிரியத் தொழில், இந்த மூன்றையும் அவருடைய அனுபவத்தின் நிறைவுடன் பிரதிப்பதாக உள்ளது. அப்துஸ் ஸமதுவின் ‘பணி மலர்’, சொக்களின் ‘செல்லும் வழி திருட்டு’ ஆகிய இரு நாவல்களும் ஆசிரியரின் வாழ்க்கையை நன்கு கிடைக்கும் நாவல்களாகும்.

இலட்சியப் பற்றுள்ள ஓர் எழுத்தாளியைப் பாதிக்கும் காரணி களுள் முக்கியமாக அவனுக்கு வாய்க்கும் மணிவி அமைந்து விடுகின்றன. அப்துஸ் ஸமதைப் பொறுத்தவரையில் இவ்விடயத்தில் மிகவும் அதிக்டொலியாகவே காணப்படுகின்றார். 961 ல் இவர்களைப்பிடித்த முஹம்ரா சாகிபு றலீனு உம்மா அவர்கள் இவரது எழுத்துலக வாழ்வுக்கும் உற்ற துணையாக இருந்து வருகின்றார். தனது நந்துணை நற்செய்கைகள் மூலம் கணவரது படைப்பாற்றலை ஊக்குவிக்கும் றலீனு உம்மா தனது கணவர் எழுத்தாளங்களை இருப்பது குறித்து மிகவும் பெருமை கொள்கின்றார்.

1077 ம் ஆண்டு ‘எனக்கு வயது பதின்மூன்று’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்காக இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் பரிசீணைப் பெற்றுக் கொண்டு அப்துஸ் ஸமது இதுவரை எட்டு இவ்விடயப் படைப்புக்களை இலக்கிய உலகுக்கு நூல் வடிவில் வழங்கியுள்ளார். வீரகேசரி பிரதேச நாவல் பரிசீணப் பெற்றுக் கொண்ட பணிமலர் உட்பட மூன்று நாவல்களும் இவற்றிலடங்கும். இவை தலைரி இல்லாமிய தமிழ் இலக்கியப் பாட நாவகள் சிலவற்றையும் எழுதியுள்ளார். இல்லாத்தின் தக்தவங்களை விளக்குவனவாககூட தனது படைப்புக்கள் அமைய வேண்டும் எனக்கு கருதும் இவரது படைப்புக்கள் பெரும்பாலாவனவற்றில் அப்பண்ணினைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது என்பதை ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டேன்.

நீண்ட நெடும் வருடங்களாக ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய அப்துஸ் ஸமது தனது ஆசிரியத் தொழிலில் இறுதிப் பத்தாண்டுகளாக அட்டாணிக்கேளை ஆசிரிய கலாசாலையில் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்திருக்கின்றார். அத்துடன் வெளிநிலைப் பாட்ட

தாளி மாணவர்களுக்கும் தமிழ் மொழி விரிவுரைகளை நடத்தி வந்திருக்கின்றார்.

தன்னிடம் கற்கும் இளம் மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் எவ்வாறு இலட்சியப் பற்றுள்ளவர்களாகத் திகழ வேண்டுமென அப்துஸ் ஸமது விரும்புகிறாரோ அவ்வாறே வளர்ந்து வரும் ஈழத்து இளம் எழுத்தாளர்களும் இலட்சியப் பிடிப்பட்டனும், சமூகப் பொறுப்பட்டனும் எழுத வேண்டும்; அவர்களது எழுத்துக்கள் சமூகமாற்றத்துக்கான கருவியாகப் படைப்பட வேண்டும் எனவும் விரும்புகின்றார் மேலும் இலக்கியம் படைக்க முன் வருகின்றவர்கள் நல்ல மொழியாற்றலைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். வ.சகர்களுக்கு மயக்கத்தைத் தராத நல்ல மொழி வளத்தீண்டியடைய படைப்புக்களே சிறந்த இலக்கியங்களாக அமைய முடியுமென இவர் கூறுகின்றார்.

தனது ஆதர்வை எழுத்தாளர்களாகக் காண்டேகர். தாகூர், ஜெயகாந்தன், வைக்கம் பஷ்டி எனப் பெருமித்துடன் உரைக்கும் இவர், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க மட்டக்களப்புத் தலைவராகவும் செயலாற்றி வந்துள்ளார்.

விபுலானந்த அடிகளுடன் தொடங்கிய மட்டக்களப்பு தமிழ்ப் பாரம்பரிய வரிசையில் அப்துஸ் ஸமது அவர்களுக்கும் ஒரு தனித்துவமான இடமுண்டு என நாம் திடமாக நம்பலாம்.

வாழ்த்துகின்றேம்

மல்லிகையின் பேரபிரமாணியும் ஈழத்து எழுத்தாளர் மீது தனி அபிமானம் கொண்டவருமான கொழும்பு வர்த்தகர் திரு. துரை விஸ்வநாதன் அவர்களது முத்த புத்திரி

ஶலர்க் செல்வி அவர்களுக்கும் செல்வன் பா. ரெங்கநாதன் அவர்களுக்கும் துறைமுறை இனிடே நிறைவேறியது. மணமக்களை ஈழத்து எழுத்தாளர் சார்பாக மல்லிகை வாழ்த்துகின்றது.

— ஆசிரியர்

கடிதம்

மல்லிகை 25 வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்வதே அதிகமிக்கத் தக்க சங்கதிதான்.

'வெள்ளி வீழா மலர்' சம்பந்தமாகச் சென்ற இதழ்களில் வெளிவந்த குறிப்புக்களைப் படித்தேன். உங்களுடைய அனுபவ ஆர்வம் அதில் தொணிப்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். முதலில் இப்போது வரும் அளவிலா மஸரை வெளியிடப் போகிறீர்கள்? அல்லது கைஸ் மாறுமா? என்னைப் பொறுத்தவரை கைஸை மாற்றுமல் பக்கங்களை அதிகரிப்பதுதான் நல்லது என்பது என்கட்டி. காரணம் மல்லிகையைச் சேகரித்து 'பெண்ட்' பண்ணி வைப்பவர் கருக்கு இது வசதியாக இருக்கும்.

ஆனால் இதன் மற்றப் பக்கத்தையும் நான் பார்க்காமல் இல்லை. வசதியான கைஸில் மலர் வந்தால்தான் பார்வைக்கு அது எடுப்பாக இருக்கும். 'பெண்ட்' பண்ணுவது பற்றி இங்கு பிரச்சினை வராது. அதற்கான பக்கங்களுடன் பொலிவாக வருவதால் அதையே தனி நாலாகப் பைண்ட் பண்ணி வைக்கலாம்.

இந்த இரண்டு பக்க நியாயங்களையும் நீங்களும் நண்பர்களும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து ஆவன செய்யுங்கள்.

மற்றது மலரில், இதுவரை மல்லிகையில் எழுகியவர்களுக்குத் தான் முதலிடம் தரப்பட வேண்டும். விசேஷ மலருக்காக எழுதும் "மலர் எழுத்தாளர்" கருக்குத் தயவு செய்து முக்கியத்துவம் தந்து விடக் கூடாது.

ஏனெனில் இது ஒரு முக்கியமான மலர். சிற்றிலக்கிய ஏடுகளில் நமது நாட்டில் 25 வது ஆண்டைக் கடந்து வரும் மற்ற இதுவேயாகும். எனவே இம் மலருக்குத் தனிப் பெஞ்சம் உண்டு. காலம் காலமாகப் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய ஒரு மலராக இது அமைய வேண்டும்.

மலர் வழக்கம் போல, எனிலும்யாக இருக்கட்டும். அனங்கு மீறின படாடோபம் வேண்டாம். அதே சமயம் 'லே அவுட்' டில் விசேஷ கவனம் செலுத்துக்கூடன். எழுதுகிறவர்களுக்கு முன் கூட்டியே கோடி காட்டி விடுக்கள். அல்லாது போன்ற ஒருவர் எழுதி யதை மற்றவர்களும் பின் பற்றி எழுதக் கூடும்.

விலையை மிக உச்சமாக ஆக்கி விடாதீர்கள். கலைரும் வாங்கத்தக்க விதத்தில் விலை அமைவது மலர் கைவரிடமும் சென்றைடைவதற்கு உதவும், அடுத்தது சந்தாதரார்களுக்கு இம் மலர் கிடைக்க முன் கூட்டியே இது பற்றிக் கூறி விடுக்கள்.

எனக்குத் தெரிந்தவரை இந்த ஆலோசனையைக் கூறுவது கடமை என நினைக்கிறேன்.

இருக்கொண்மலை

எம். மதிவுதனன்

அவர்களுக்கும் இதயம் ஒன்றுதான்

நற்பிடிமுனை பள்ளி

பாதை சற்றுக் கரடிமுரடாய் இருந்தது. முரடடு மேடொன்றில் குதுங்கிய பஸ் வண்டு 'ஹாஸ்ட்டில்' தனியே போய் நின்றது. ஒருவர் பின் ஒரு வராக சில பிரயாணிகள் இறங்கிக் கொண்டார்கள்.

அப்பாலித்தனமான ஓர் இருமா சல்மா திரும்பிப் பார்த்தாள். கண்டக்டர் அவளைப் பார்த்துக் கிரித்தாள். அவன் பொது நிறத்தில் தெரிந்தாள் பற்கள் கிக்ரேட்டால் சாம்பல் நிறமாகிப் போயிருந்தார். அவனுத நெற்றியிலிருந்த சந்தன நிற் அடையாளம் அவனுக்குப் பரவாயில்லைப் போயிருந்தது அவனது கேட்ட கொலரில் அரை சென்றி மீற்றர் அனில் அழுக்கப் படிந்தருந்ததால், அது பேப்பர் மட்டை போல் உயர்ந்திருந்தது.

'இது ...?' என இழுத்தாள் கவமா.

'ஆமாம்மா... இது தான் கடைசி ஹாஸ்ட்... நாங்கள் மீண்டும் ரவுனுக்குத் திருப்பப் போகின்றோம்....'

சல்மா சீமே கிடந்த 'ஹாஸ்ட் பேக்கை' ஒரு கையாலும், சிங்ஙப்பையை மறுக்க யாறாலும் பிடித்தாள். பக் கடுத்ததாக எந்த ஊருக்கான யெயிப் பலகையை மாட்டவள்ளதோன் ஆவலுடன் காத்துக்கிடந்த கிராம மக்கள் அவளை ஆச்சரியத்துடன் நோக்கினார். நீள்பாவாடையும், சட்டையும் அணிந்திருந்த பன்னிமாணவிகளில் இன்னுமாரு கூட்டம் இவ்வூர் ஒரு கண்ணால் ஆராய்ச்சி செய்து, அவாக்குகிடையே ஏதோ புகுசுத்துப் பேசிக்கொண்டனர்.

சல்மா தோளிலிருந்த வருபை சாரியைத் தாக்கிச் சரி செய்துவிட்டு, எந்த சழியால் செல்வதென்று முடிவெடுவும் செய்யமுடியாத நிலையில் தடுமாறி நின்றார். நிறீது பயமாக வழி இருந்தது. முன்னால் தெரிந்த ஒரு சிறிய மார்க்கட்பரப்பு அவளுக்கு ஆகரவழித்தது. வலப்பக்கமாகவிருந்த தேந்ரக் கடையோள்றிலிருந்து சுகந்தமான தேயிலை நறுமணம் விசெவந்தது. எங்கோயோ ஓரிடத்தில் இயக்கப்படும் பழைய நையலுமெனின் ஒன்றின் சுகந்தமும் கேட்டது. வயதுபோன ஒரு மனுசி வாய்க்

குன்று குதப்பியிருந்த வெற்றிலைக் கதப்பெத் துப்பியபடி. தனது கடையில் முன்வாலைப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்தாள் அவளும் பற்கள் காவி பிடித்துப்போயிருந்தன. தலை வெளிறிப்போயக் கிடந்தது.

இன்னுமொரு சிறுவர் தனது சிறிய கடையொன்றை மெதுவாகப் பறப்பிக் கொண்டிருந்தார். பாடசாலைச் சிறுவர்களுக்கு பெடாபி, கடலை என்பவற்றை மாத்திரம் விரிக்கக்கூடிய சிறிய கடையொன்றையே அவர் மிக மெதுவாகப் பறப்பிக் கொண்டிருந்தார். அந்த வீது அப்படியே சிறிது தூரம் சென்று இரண்டு விதிகளாகக் கிளாத்திருந்தது.

தேரம் ஒன்பதார மணி. குரியன் ஏற்கனவே குடேறிப் போயிருந்தது. பரந்து ஸிரித்து கிட்டக வாகைமரநிழலைன்றின் கீழிருந்து ஒரு நடுத்தர வயதுப் பெண்மணி தன்கை நோக்கி வந்தாள்.

'நீங்க...?' என இழுத்து விட்டு. 'என்னைப் பெரிவார் ஆறுப்பி வைத்திருக்கிறோ' என்று சொன்னால் அவள்.

எப்போதோ ஒரு காலத்தில் தான் விரும்பியோ. விரும்பாமலோ தவறிமூத்துக் கொண்ட அந்தக் காலங்களில் தோன்றிய ஒரு திருப்பியற்ற அந்றம் உணர்வு இப்போது கல்மாவின் நெஞ்சுக்குள் உதித்து கன் என்ற வேத கீர்க்கைத் தொடுத்தது. 'ஹில்மீ யின் உறவுக்குப் பின் கிடைக்கும் முதல் சம்மந்தம்' என கல்மாவுக்கள் ஒரு சிந்தனை தோன்றியது. வேறு எந்தக் கேள்வியும் இல்லாமல் அப்பெண்மணி பேக்கைத் தாக்கிக் கொண்டு முன்னேக்கி நடந்தாள். கல்மா பின் தொடர்ந்தாள்.

கடந்த எட்டு வருடங்களாக பல தடவைகள் கல்மா ஓரித்தப்பிரயாணத்தைப் பற்றி தீண்டிக்கிடிக்கிறார்கள். இந்த இடத்தைப் பற்றி சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் போதெல்லாம் நன்கு விளங்கக் கூடியவாறு ஹீல்மி விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பஸ் ஹோல்டுக்கு அருகாமையில் ஒரு சிறிய மார்க்கெட் பரப்பு. பின், ஒன்றரை மைல் தடை. பறந்த வயல்பரப்பைக் கண்டதும் ஒடுக்கமான பாதை, ஒரு ஆறு, பள்ளி வாசல். இவையெல்லாம் ஏற்கனவே நன்கு பரிசு சூரிய மாதிரி ஒரு உணர்வு ஏற்பட்டது.

இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு இவையெல்லாம் நடந்து முடியுமென்று அவள் ஒரு போதும் நினைத்திருக்கவில்லை.

'...நீங்கள் வருவிங்களோ' வராமல் விடுவிங்களோ என்று உண்மையிலேயே சந்தேகப்பட்டிருந்தோம். ஆனால் பெரியவர் விடவில்லை. எனவென்றாலும் நீ போய் நீண்டக்குக் காலையில பஸ்ஸைக் காத்திருந்தன் கொள்கூரார். எனது மகளை மேசை கதிரைகளைத் தட்டும்படி கொல்லி விட்டு தான் இங்கே வந்தன்' என்றால் அந்தப் பெண்மணி.

அவனுடைய கடகடவென்ற வசனங்களை விளங்கிக் கொண்வதானால் அவற்றை வெகுவாக அவதானித்துக் கேட்க வேண்டியிருந்தது. கல்மா அவ்வாறே நன்றாக்கமாகக் கேட்டாள். அவள் விரைவாக நடந்து பழக்கப்பட்டவள். அவள் ஒவ்வொரு காலடி எடுத்து வைக்கும் போதும் அதற்கேற்றால்போல் உடவின் வெவ்வேறு பாகங்கள் கு வூங்கி கீக்கொண்டிருந்தன. அவனுக்கும் கல்மாவுக்கும் ஓட்டையில் காணப்பட்ட இடதை வாசி நீங்கள்

கொடங்கியது. கல்மா, டிலாவின் கையை இறுக்கிப் பிடித்து கூடுவது விரைவாக நடந்தாள்.

பாதையின் இரு ஒரங்களிலும் 'மருங்' நிற ஒடுகளால் வேயப்பட்ட சிறிய செங்கல் வீடுகளும், அவற்றின் இடையை கூடும் கால்மா பாதையின் கரித்து அவளை நிழல் வூக்கி மேலும் சேர்த்தாள். பாதையின் ஒரு முனை தேய்ந்து ஆற்றில் முடிவடைந்தது. மறு முனை வயில் சங்கித்தது. வயல் கீழ் நீர்வாணமாய் மல்லாந்து மழைக் காக ஏப்பமிடும் கட்டாந்தார பாகிக் கிடந்தது. ஆற்றின் மேற் பரப்பு ஈயக்குழம்பு போய ஒளி இல் பள்பளத்தது.

உடல் முழுக்கப் பிக்பிக்கத் துழுக்கத்துக்கும் சேர்வுக்கும் ஆற்றின் கை புத்துயிர் அளிக்கும் போவிருந்தது ஒரு தடவை திரும்பிப் பார்த்தாள். இன்று பின்னேரமே பஸ்பிடிக்க வேண்டும்.

'மம்மி.... பாதையையும் காணல்லை எப்படி நாம் ஆற்றைக் கடப்பது' கரையில் நின்ற படி டிலான் கேட்டான். பெண்மணியோ பயைனின் கேள்வி யைப் பற்றிக் கவனிப்படவில்லை. ஆனால் அவளைச் சூச்சரியத்தை உணர்ந்து கொண்டாள். காமர்த்தியமாக தங்கு முந்தாண்மை இழுத்து இடுப்பில் கொருகினால். எந்த விதச் சிரமமுழுக்கில்லை. ஆற்றுக்குள் இறங்கினால், கல்மாவும் காற்றியை உயர்த்தியபடி அவளைப் பின் தொடர்ந்தாள். முழுக்காலுக்குச் சுற்று மேலே கன் என்று குளிர்ந்தது. நீரின் மேற்பரப்பில் குழியிலும் சாம்பல் நிறமும் வெண்டை நிறமுமான கமிழிள்கள் அவள் சிந்தனையை வசீகரித்துக்

ஏகாண்டன். கனத்துக்குக் கணம் அவை தங்கள் வடிவத் தையும் நிறத்தையும் மாற்றிக் கொண்டிருந்தன.

‘ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை. என்னையில் ஹி ம் மி இந் சுக்குழலை ரொம்ப விடப்பத் துடன்தான் தேசித்திருப்பான்.’ என நினைத் சுக்கு கொண்டாள் சம்மா. இந் சுக்குழலையும். அவர்களது புராதன காலத்து பாரம் பரிய வீட்டையும் பற்றிச் சொல் ஆம் போவதைவாம் அவனது கண்கள் என்னாய்ப் பிரகாசிக்கும் அப்போதெல்லாம் இதிசுக்குழலையும் வீட்டையும் மனதுக்குள் ஆவலோ கற்பனை பண்ணிப் பார்ப்பான்.

யாரந்த இரும்புக் கேற். அதன் இருபக்கத தூண்களிலும் இரண்டு செங்கச் சிகைகள் வாக வில் மாரம். அதிக ஒரு செய்புக் கொடிமரம். பெரிய குசினி. மேல்மாடியில் காற்றுடைத்துடன் கூடிய ஒரு விசேடபான ஏடுக்கை ஏற்ற. அதன் மேலுள்ள பூச்சல் இடுக்குகளில் கூடுகட்டி வாழும் குருவிகள் ஏற்றுமிகு படிப்பதற்கு பாரித்த யீர்ந்த ஜனன ஆடுடன் ஆற்றுப்பக்கம் முகம் கொடுத்திருக்கும் பெரிய ‘ஸ்ரஷ்டா’.

‘வணம். கல் வழக்குது...’ பெண்மணி பின்னால் திரும்பி மெல்ல எச்சரிக்கை செய்தான்.

வயலில் வேலை செய்யும் சில பெண்கள் ஆற்றில் குளிந்து முகத்தைக் கழுவினார்கள். அவர்கள், மறு கரையிலிருந்து வருவதற்கெனக் காத்திருக்கும் தங்கள் சக்கட்டத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியுடன் கூக்குரல் எழுப்பினார்கள். அதற்குப் பதிலாக அவர்களும் உதோ சொல்லி மகிழ்ச்சியுடன் ஆர்ப்பாரித்தார்கள்.

அடுத்த கரையைத் தட்டிய போது டிளான் அப்படியே நிதி திரை கொண்டிருந்தான். பெண்மணிகளை தொடர்ந்து நடத்தாள். சல்மாவின் பாதம் சமுணவின் வெக்கையால் மெல்லத் தீய்தது. ஹில்மி இன்னைக்கு எவ்வளவு நந்தோசப்பட்டிருப்பான். இன்றிரவு என்னை இந்த மஸூகளில் ஆர்த்தி என்னென்னவென்றாம் கேட்டிருப்பான்.

என்று கமார் ஒன்றை வருடங்களுக்கு முன்பாக அப்படி யொரு கடிதம் வந்தது. அதை ஹில்மியும், சல்மாவும் திரும்பத் திரும்பப் படித்தார்கள். அது கருக்கமாக நாளைத் து வரியில் இருந்தது படித்த மாத்திரத்தில் அவருக்குன் குடிகொண்டிருந்த எல்லா வேதனைகளும் பறந்து, காற்றைப் போலானுள். அவனுக்கும் மகிழ்ச்சி கட்டுக்கடன்கீல்லை.

‘இப்போது நான் நன்னாய்ந்து போய்விட்டேன் மகனே. எனது மூட்டாள்தன மான் பிடிவாதங்களையெல்லாம் உணர்ந்துவிட்டேன். அதையெல்லாம் என்னை வருந்துகின்றேன், நான் எனது மருமகனையும், மகனையும், பேரனையும் பார்க்க ஆவலாயுள்ளேன். தயவு செய்து பறப்பட்டு வா மகனே’ என்ற நாளிந்துவரியில் தடுக்கி தடுக்கி எழுதியிருந்தார்.

இதன் மூலம் தனது நடத்தைகளிலிருந்து இறங்கி வந்து மன்னிப்புக் கேட்டதனாலான் மகிழ்ச்சியை அவர்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. எப்படித்தான் மனதை மாற்றிக் கொண்டனரோ! எங்கள் மகள். எங்கள் மருமகள், எங்கள் பேரன்

என்று எழுதியிருந்தை மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் குதித்தார். இந்த மர்ந்தத்திற்கு என்ன காரணமாயிருக்கலாம் என ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

விட்டிலுன்ன சக்கலரையும் எதிர்த்து, அவர்களின் பாரம் பரிய கொரவத்தையெல்லாம் மதிக்காது, தொழில் பார்த்த அதே ஊரில் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டதை இப்போது மட்டும் ஹில்மியின் குடும்பத்தால் எப்படி ஏற்க முடிந்தது? ஒரு நாள் கூடப் பேசிப் பார்த்திடாத இவனை எப்படி மருமகளாக ஏற்றுக்கொண்டு அறிவிப்பிரகாரங்கள் நாங்கள் வீட்டுக்கு வரக்கூடியதாயிருக்கும்’, என்றெல்லாம் அதிகம் அதிகமாக எழுதினான்.

ஆனால் அந்தக் கடிதத் திற்கோ, அதன் பின்னால் செய்தி கருக்கோ எந்தப் பதிலுமே வரவில்லை. அதன் பின் அவர்கள் இந்த விடயத்தில் இனி இறங்குவதே இல்லையென முடிவு செய்து கொண்டபின் சரியாக நான்கு வருடங்கள் கழித்து எதிர்பாராத விதமாகத்தான் அந்த நாளைந்து வரிக் கடிதம் வந்து எல்லோரையும் ஆச்சரியப்படுத்தியது.

‘சல்மா..... சாமான்களை ஆயத்தப்படுத்திவை..... நாமநாளைக்குப் பின்னாலே பஸ்பிடித் தால் செவ்வாய்க்கிழமை காலை அங்கே இருக்கலாம்’ என்ற சொன்னான். அவனிடம் வெறி பிடித்தது போன்ற மகிழ்ச்சிகை கரைபுரண்டோடியது. ‘திலான் இப்போது ஓரளவுக்குப் பேசக் கூடியவனுக் கூளான். நிச்சயமாக வாப்பா இவனது பேசக்கண்டு நந்தோசப்படுவார்’ என்றெல்லாம் கடைத்துக் கொட்டினான்.

வயற்றிலிருக்கும் போது ஹில்மி கடைசியாக ஒரு முயற்சி எடுத்தான். அதை அப்படியே எழுதி அங்கு.

ஆனால் அன்று பின்னேரம் திட்டத்தை மாற்றிக் கொள்ளும் படியாகச் சில சம்பவங்கள் நிழந்திரினன். ஊர்மக்கள் எல் கோரும் ஏதோ அபாயத்தைப் புசுபுசுத்துக் கொண்டனர், அந்தச் செய்தி விசம்போவப் பறவிகாதைக் காய்சியது. எாது இரண்டு பக்கமும் துவாரமானது. இன்மூரியாத ஒருவகைப் பயம் கூரெல்லாம் பரவியது. ஊர் முழுக்கப் பரயரப்பானது. ஒரு பகுதி மக்களின் பரபரப்பு, மறு பகுதி மக்களின் பரபரப்பைப் படிப்படியாகக் கூட்டியது. அசர வேகத்தில் சுற்றியிருந்த எல்லா ஊர்களும் உறைந்தன. விசம் தெரியாமல் ஊருக்கு வெளியே சென்றவர்கள் அவரவர் அபைப்பட்ட கோணத்தில் தத்தளித்தனர். ஒவ்வொருவரையும் கற்றிச் சிவந்திவலை பின்னப்பட்டது.

'உண்மைதானு' என்று சிலர் விணவிக் கொண்டனர்.

'இடுமாம்..... கோயிலியில் கிடக்காம். இன்டைக்கு ஒரு திட்டத்துக்கும் போக இயலாது' என்றனர் சிவர்.

'போயும் போயும் அவளைப் போய்க் கட்டிருக்கானால்கள்'

அரசியலைப் பொறுத்தவரை கடப்பட்டது ஒரு 'அவன்' அல்ல. ஒரு 'அவர்'. அதனால்தான் பரபரப்புப் பத்தடமாயியது. சரியாக ஒன்றரை மணி தோத்தின் பின் தியேட்டர் விதியிலிருந்த பின் பக்கமாக முதன் முதலாகப் புகைகிழமிழியது. பட்டப்பகவில் அடுக்குக்காக இது பரவிவந்தது. தல்லவெள்ளாக இடையில் நின்ற விட்டது. யாரோ நல் வலன் இடையில் தோன்றித் தடுத்திருக்க வேண்டும்.

எல்லா மக்களும் தத்தமது கொந்தப் பாதுகாப்புக்காக கிடைக்கக் கூடிய எல்லாத் தெய் வங்களிடமும் வேண்டிக் கொண்டதற்கிணக்க கிட்டத்தட்ட ஆறு மணித்தியால்களின் பின் இப் பகுதியில் புகைதயிர்ந்தது. ஒனி நாட்களின் பின் ஓரளவு கருக் கேற்பட்டது. மக்கள் நடமாட்ட தொடர்ச்சிகள் இந்த நடமாட்டம் உண்மையில் இம்மக்கள் ஒட்டி வாழ்வதற்கு எவ்வளவு அவசியப்படுகின்றனர் என்பதைக் காட்டியது. இதனால் ஹிலி கிவெகுவாக மாந்தான்.

'எட்டு வருடமாகப் பொறுமையோடு இருந்திர்கள். இன்னும் எட்டு காட்களுக்கு உங்களுக்குப் பொறுமை கிடையாதா' என்று கல்மா அவளைக் கேள்கெய்தான்.

'இக்லை, உம்மாவுக்கு ஒரு சாறிலாங்கவேண்டும். ஒரு பக்கம் தங்கக் கரைப்பிடித்த மெல்லிய 'ஓஃப்வைற்' அவவுக்கு நல்ல விருப்பம். வாப்பாவுக்கு என்ன வாங்கினாலும் பரவாயில் கீல், இன்று வரை என் முத்தம்மாடியிராடு இருப்பாவென்றால் அது பெரிய ஆட்சரியமாகத்தான் இருக்கும். அவ எம்மைக்கண்ட விடங்கள் நிச்சயமாகச் சந்தோசப் படுவா' என்று விட்டு அடித்தநான் டவுனுக்குச் சென்று ஹில்மி இத்தனை காட்களாகியும் உயிருடன் இருக்கிறான். இல்லையா, அவனுக்கு என்ன ஆனது என்ற எந்தத் தகவலும் கிடைக்கின்றே. சுல்மா துடிதுடித்துப் போனான். எல்லா மார்க்கங்களாலும் தேடிக் களைத்தபின் கோருக்க வேண்டும்.

'மம்மி, இன்னும் எவ்வளவு தூரம் போக வேண்டியிருக்கு... கால் வலிக்குஷ்' டிலான் சிறுவன் கிணங்க. சம்மா கண்களைத் தடுத்துக் கொண்டான். குரியல் நிலத்தைச் சுட்டுத் தீய்ந்தது.

பாதையின் குளத்தைப்பக்கம் ஏதி, கொண்டதாக அவர்களன் விடு இருந்தது. அதன் கரையில் சில மரக்கிளைகள் படுத்துக்கிடந்தன. ஹில்மியின் வாப்பா ஆம்சியார் ஒன்றில் கிடந்து பேப்பர் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். அவளுடைய உம்.மா விருந்தைவின் ஒரத்தில் மர்ந்திருந்து மின்காய் துப்பரவாக்கிக் காண்டிருந்தான் வீட்டுக்கு வெளியே இன்னுமாரு பிள்ளை அரிசி தூற்றிக் கொண்டிருந்தது. இவையெல்லாம் அவனுக்கு ஒரு வகைப் பத்தடத்தை உண்டு பண்ணின.

சிறிய குடிசையொன்றின் முன்னள் இன்ற அடர்ந்த மாமரத்தின் நிழலில் வயது முதிர்ந்த ஒரு கிழவி படுத்துக்கிடந்தான். வாழ்க்கையின் பல பாகங்களிலும் அடிப்பட்டு தொய்ந்துபோய்க் கிடந்தது அவள்கு உடல். வரவேற்பலறியில் தீலையால் மூடப்பட்ட ஒரு துப்பரவான சிறிய மேசையுப் பொறித்து கூடுதலாக இருக்காவும் இருந்தது,

இவர்கள் வரும் திசையை நோக்கி அடியெடுத்து வைத்த படி அந்தக் கிழவி கூறினார். 'நான் காகையிலிருந்து காத்துக் கொண்டிருக்கன் மகள்' கிழவியின் முகம் கஞ்ககம் விழுந்து தொய்ந்துபோய்க் கிடந்துக்கூடுதலாக இருந்துபோக வழகித் தொழிலையிடுத்து. தலையில் போடப்பட்டிருக்க மொக்கைட்டில் அரிதடித்திருந்தாடக இரண்டு மூன்று கருப்பு மயிர்கள் தெரித்தன அவன் நீண்ட தேரமாக சுல்மாவையும் பையணியும் மாறி

மாறிப் பாரித்தபடி நின்றன. அவளுடைய உதடுகள் ஏதோ பேசுவதற்குத் துடித்தன.

நீங்க ஹில்மியின் முத்தம் மாவா? சல்மாவின் சுத்தம் முனு மனுப்பைப் போல மெல்ல வெளியாகியது. மறுகணம் முக மெல்லாம் சிவந்துபோன அந்த மனுசி விம்மி விம்மி அழுதான். உணர்ச்சிவசப்பட்டு டிலானைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டான். 'என்ற அழுது நிலாவா நான் பெரியவன ஆஸவுடன் ஏரோப் பிளேஸ் வாங்குவேன் என்று சொல்ல ஆலை ஆலை மக்கள் மக்கள். இப்பு இப்படிப் பெருத்து விட்டான். அதே ஏத்து. அதே கண்கள்' என்று கொள்கின்றன. அவளுடைய கண்ணீர் டிலானையின் வியாத்த முதுகில் பட்டுத் தெறித்தது.

ஹில்மி இந்திருந்தால் இன்னேரம் எவ்வளவு கட்டுதே சப்பட்டிருப்பான் என எண்ணிப்பார்த்தாள். ஆனால் அந்த மனுசியே தொடர்ந்துக் கூடி, ஹில்மி எந்த மடைக்குதான் வேலையும் செய்யமாட்டான் என்று எல் வோரிடமும் சொல்லிப் பார்த்தன். எவ்வரும் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. எல்லோருப் வகைமாரி தான் பொழுந்தார்கள். நீ உண்மையிலே வட்சனாமான பெண். நீ ஒரு தூர் அதிச்சிட்டகாரி மகளே' என்று அழுகைகளையூட்டி கொள்ளுல்,

சுல்மாவின் நாடி நரம்பெல்வாம் உறைந்து போயின்.

ஹில்மி இவர்களில் ஒருவராக இல்லாதவரை. இவளது வாழ்க்கையில் எந்தவித விமோசனமும் ஏற்படப்பீரவதில்லை. சுல்மாவுக்கு இந்த உண்மையிலை புரிந்துபோது அன்றே அந்த நாலைந்துவரிக் கடித்தனத்தைக் கைக்கின்றிந்தான். அவர்களைப் பற்றிச்

சீ. மலைஹந

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1989-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விபரம் பின் வருமாறு:

தனிப் பிரதி ரூபா 5-07
ஆண்டு சந்தா ரூபா 60-00

(ஆண்டுமலர்,
தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்பு வோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மல்லிகை

234 B, காங்கேசன்துறை விதி யாழ்ப்பாணம்.

சிந்திக்காமலே விட்டான். ஹில் மிலிங் செய்தியை ஒருவாருக்கு தெரிவித்தான். அதன் பின் ஒன்றை வருடத்தைக் கழித்தான். எனினும் காலப்போக்கில் அவருக்குள் ஒரு நிரந்தரக் குறை பாடு இருப்பதைப்போல் உணர்ந்தான்.

அந்தக் குறைபாட்டை ஈடு செய்வதற்காக திட்டமிருள்ள அவருக்குள் ஒரு உத்தவுக்கம் பிறந்தது. ஹில்மியிங் நெடுடோள் ஆசையை ஈடுசெய்ய வேண்டுவது அவனுடைய ஒரு கடமை போல் பட்டது. இதையும் முடிந்துகொண்டு வேண்டுவது அவர்களுக்கும் தனிக்கும் உறவு ஒன்று இருப்பதாக என்னி இனிக்கலன்களை வேண்டியதில்லை. என்னுடைய முடிவு கட்டினால் அவர்கள் கடமை வேண்டிய வாழ்வை கட்டினார்கள்.

எனச் சாந்திப்பட்டான். அதனால் அதை ஆத்திரமிகுதியோடு அவர்கள் எவ்வளவும் தயவு எதிர்பாராது ஒரு கடிதம் எழுதினான்.

ஹில்மியுடன் தம்பதிகளை வந்து உங்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெறவேண்டும் என்று தான் சதா ஆவலாக இருந்தேன். ஆனால் நான் கொடுக்கு வைக்க வில்லை. என் காரணமாக நீண்ட தேடிக் கொண்ட அணைத்து அவமானங்களுக்கும் பதினாக உங்கள் மன்னிப்பைத் தேடி நானை தனியாக வருகின்றேன் என்று விளக்கமாக எழுஷிவிட தேடான் இன்று இந்தப் பயணத்தை ஆரம்பித்தான்.

இப்போது இந்த நோக்கம் முடிந்து விடடையைப் போல உணர்ந்தான்.

பழைய நீளமான இருப்புக்கேற்று முன்னால் பயறுறுத்திக் கொண்டிருந்தது. அதன் இரண்டு நூண்களிலும் இருந்த இரண்டு சிக்கங்களும் அதே பொறுமையாடன் காத்துக்கொண்டிருந்தன. ஹில்மியைத் தொலைத்துவிட்டு தனியே வந்ததால் அவை கூட ஆத்திரமடைந்திருக்கலாம்.

எங்கும் நிசப்பமாக இருந்தது. தென்றல் கூட அனைவர்கள் கூட்டவில்லை. உறவினர்களும் கூடவரவில்லை. சல்மா கேற்றைத் தாண்டும் போது உத்தப்மாமாத்திரம் கட்டிப்பிடித்து விமியானுள்

இரண்டு சோடிக் கண்கள் ஆழ்ந்த ஏக்கத்துடன் வெளியேறின. கடைசியும் முதலுமான இந்த சம்மந்த்தை நினைத்தபோது அவனுடைய நாட்டமுழுது அவர்களுக்கும் தனிக்கும் உறவு ஒன்று இருப்பதாக என்னி இனிக்கலன்களை வேண்டியதில்லை. என்னுடைய மன்னைத் தொட்டுவண்ணக்குளிந்தான். அவனுடைய கண்களின் வில துளிகள் வாசலை சரமாகி விட்டன. அவனுடைய வாழ்வை கட்டினான்.

கபிரியேல் மா(ர்)சல் பிறஇருப்புவாதிகளுடனை தொடர்பு

‘காவல் நகரோன்

மாசல் தம் வாழ்வில் கண்ட அனுபவங்களின் பிழிவை நாட்குறிப்பிடுவதானால் எனது அறி வுக்கடன்களை ஏற்றுக் கொள்வதையே கட்டிக் காட்டுவேன். நீண்ட காலத்துக்கு முன் என்னுமோ இதையிட்ட பெரியார் கணக்கும் எனக்குமிடையே உள்ள பிணைப்பை வலியுறுத்துவதன் அவசியம் இயற்கையான என்னை; அவ்வினைகளோ வளர்த்து என்னை சொந்த விசாரணைக்குப் பிடியங்கள் ஆயின்’

இருப்பு வாதத்தின் தலையாப்பார் என வரிசைப்படுத்தும் போது உறுப்பிடக்கர், ஜாஸ்பேர், சார்தர் ஆகியொருடன் சமமாக வைத்து என்னைப்பட வேண்டியவர் மாசல். பல விடயங்கள்களில் விவரிக்கிடையே ஒற்றுமையுண்டு.

‘அறியாத பிரதேசத்தில் பிறர் நடம்பாத குறுக்கு வழி களில் சென்று ஆராயும் என்னை நேரிய விதி அமைக்கும்படி கேட்க வேண்டாம்’

மனிதன் ஒரு திவு அல்லன். அவன் கருத்துக்கள் வளைக்கருத்தில் உற்பத்தியாவதில்லை. அவன் புதிதீவித்தியிவடைத் தான் முதல் கேட்ட, கண்ட படித்தது சிந்தனைகளினால் உரிமிட்டு வளர்த்தப்பட்டு வளர்த்தப்பட்டு கொண்டுள்ளது. மாசல் முலம் தன் சிந்தனைகள் உருவாவதற்கு அதிக பங்களித்தது சிந்தனையாளர்களை மறக்கவில்லை. அவர் கணுக்குத் தாம்பிட்ட கடனை மறவாது குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சமுகத்துக்கும் உள்ள சம்பந்தம். அவன்து செய்கொள் மூலம் அவனே சுதந்திரத்தின் மையம் என இரண்டாய்வு. அச்செய்கை களின் காரண காரிய விளக்கம் ஆகிய விடயங்களில் அவர்களுடைய சிற்றன தெருங்கிய ஒற்று நுழையுடையது.

நல்ல இருப்புவாதத்தின் தங்கை என வருணிக்கப்படும் சோபரன் கீர்க்கை காட். மாச விள் சிற்கை நடியின் ஒட்டத் துக்கு மிக இறு பங்களிப்பைப் பெற்றுள்ளார். ஆயினும் பாசல் சில இருப்பியல் விடயங்களை அடித்தி சொல்லக் காரணம் இவரிடமிருந்து பெற்ற அவை மையே தனி மனித வைப்பு. சிற்றித்தல் என்னும் இரண்டில் கீர்க்கை காட் சிற்றித்தல் பற்றி மிக ஆழமான அக்றை கொள்ள டார். இக்கருத்தே மாச விள் தத்துவத்தில் மிக முக்கிய இடம் பெற்றது. கீர்க்கை காட் தமது சிற்கைகளை ‘விளக்கக் குறிப்புகள்’ (ஆற்றள்ளு) மூலம் வெளிப் படுத்தினார் மாசலும் அதே முறையில் திருக்குறிப்புகள், விளக்கத் துணுக்குக் குறிப்புகள் மூலமும். செலத்துக்கு சந்திக்கும் சிறு முக்கூட்டங்கள் மூலமும் மைய தமது செலத்திக் காலை வெளியிட்டார்.

குருவிடயத்தில் தோக்காகல் அல்லது ‘பைத்தியம்’ (ஷஷ்) என்ற சொல்லை கீர்க்கை காட் தமது தத்துவச் சிற்றித்தைகள் தொடர்பாக உபயோகிப்பார். மாசலும் அதைத் தமது தத்துவ விசரணையில் அடிக்கடி ‘இரு யோகிப்பார். தமது ‘துண்பியல் ஞானம்’ என்ற நூறில் கீர்க்கை காட்டின் இப்பெறும் பங்க விப்பை மீவும் அதிகமாகப் புழுகிறார் மாசல் காவலுக்கு விகாசத்தில், சுதந்திரத்தில், சுத்தியத்தில். அறிவின், ரத்தியில் என்ற பொருளைக் குறித்துப்

தோக்காதல் அல்லது ‘பைத்தியம்’ இருக்காம். அறிவைத் தெரும் விடயத்தில் பைத்தியம் உள்ள அவன் ஒரு மெய்யியலார் அக் தொடர்பான சில சொற் களுக்கு விளக்கம் கூறும் முறை பைத்தியம் திருப்புதியை விடக்கூடிய சொற் களை இருப்பியுது அவரை விடக்கூடிய சொல்லும்.

திமை எவ்வாறு தோன்றி யது; மனிதன் ஏன் திய செறி யில் புகுகிறுன் என்ற பிரச்சனை பெறும் சிற்றித்தையாளருக்குத் தலை பிடிக்கொடுக்கும் விடயம். ‘தீம் யின் மாரம்’ என்ற சொற்றெழர் மாசல் உபயோகிப்பார். ஒரு கணிதச் சிக்கலை அலிழ்ப்பது போல, கணக்குக்கு விடைகாண்பது போவப் படிமுறைக் கிரம மாசத் திமை என்ற சிக்கலை அலிழ்க்க முடியாது. இது தொடர்பாகப் பல மெய்யியலாரின் கூற்றுக்களை மாசல் ஒப்புக் கொள்ளலில்லை. கீர்க்கை காட்டிமை யனித வாழ்வில் யதார்த்தமாகக் காணப்படும் அலிழ்க்க முடியாத எதிர்ப் புதிர் என்கிறார். மாசல் திமைபற்றிய தமது சொந்தக் கருத்தை உருவாக்குவதில் கீர்க்கை காட்டின் சிற்றினை பெறும் பங்களித்துள்ளதாகக் கருதுகிறார் திமையின் மர்மத்தை விளக்குவது அரிது. அக ரீஜ் மானது, தனிக்க முடியாதது என்ற கூற முடியாது. அருளின் உதவியால் அதனை வெல்லவாம் எனகிறார் மாசல்.

துயரம் என்பதை தத்துவ விசரணையில் ‘ஆயிவுப் பொருவாகக் கொண்டதற்குக் கீர்க்கை காட்டை மாசல் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறார். தமது ‘சுத்தும் வைத்திருத்தலும் ஓர் இருப்பு வாதத்தினைக் குறிப்பு’ என்ற நூலில் மாசல் கூறுகிறார். கீர்க்கை காட்டும், அவரது கொள்கையினரும் ‘துயரம்’ என்ற பொருளைக் குறித்துப்

பொன் பார்வைக்குப்படுத்தி அராய்வது மிக மதிக்கத்தக்கு என நான் கருதுகிழுந்’ துயரம் என்பது ‘வையறுநிலை’. ‘இனி ஏதும் இங்கீ’ என்ற முடிவுக்குத் தன்னப்படும் அவைறிலை அதனை உள் பொருளையில் பிரச்சனையிலிருந்து தளித்துப் பார்க்க முடியாது’ என்பது மாசலின் கருத்து. அருந்துயர்க்கு குரும்பையில் உதித்த மனிதன் தன்னை மீணாத் தயரத் தினிகுந்து விடுபட அழிவு என்ற ஆழ்ந்த பன்னத்தாக்கில் விழாது தப்ப, ஒரே வழி தேய்விலா முழுப் பொருளையில்விகவாசம் வைப்பதே என்று மாசல் முடிவு கட்டுவதற்கு ஓர்க்கெகாட்டின் பாதிப்பே காரணம். துயரத்தினிருந்து நம்பிக்கைக்கு வழி கூறும் அவரது எழுத்துகளிலை இதொதிப்புத் தெற்றிரைப் புலப்படுகிறது. இறைவனில் விசுவாசம் வைத்தல். துயரத்துக்கும் வாழும் நம்பிக்கைக்கு மிகடையே நிகழும் போராட்டத் தின் மத்தியில் பிறக்கிறது.

கீர்க்கெகாட்டு ‘நோயிலிருந்து மரணம்வர’ என்ற கட்டுரையில் தானுப் பிருப்பது என்பது இறைவனின் சந்தியில் இருப்பதாகும்’ எனகிறார். (தன்னையிறந்தால் தலை தலைவணியறியலாம்) தலைவனுடன் தன்னித் தொடர்புபடுத்திக் கானும் இக்கருத்தை மாசல் எடுத்துக் கொண்டு விரிவாக விளக்குகிறார். தான் இருப்பது என்றால் உள்பொருளில் வினாக்கிருந்தும் மாறுபட்டுவரும். இதை மாண்புகிறு. ஆழமான சிற்றிதையாளர்கள் நான் உண்மையில் கடன்பட்டுள்ளேன் என்ற கெளி வற்ற உணர்வு என் அடிமனத்தில் கிடக்கின்றது; உள்ளே கிடக்கும் வருளிக்க முடியாத பாதிப்பை அவர் என் உள்ளத்தில் கெலுத்தியுள்ளார் என்பதை வெளிப்படையாக அங்கிகிக்க ஆசைப்படுகின்றேன்.

மாசவினதும், ஜாஸ்பேலின் தும் சிந்தனைகளில் ஒற்றுமை ஏன்ன விடப்பட்டுள்ள வருமாறு: (1) இறைவனின் உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளல் (2) மனிதன் இறைவன் நோக்கி ஈக்கப்படும் இயங்புடைம் (3) தொழில் நுட்ப சமுதாயத்தில் மனிதனிறுமியங்கள் (பெறுமானங்கள்) அழியும் அபத்து. இருவரும் கீர்க்கை காடிய மரபைத் தொடர்ந்து எமது சமூக நிறுவனங்களை அற அடிப்படையில் விரிவிக்கின்றனர்.

மைய மெய்யியல் அமைப்புகளைக் குறிப்பிடும்போது ஜாஸ்பேல் அவை சரியானவையும் தான்: பிழையானவையும்தான் என்கிறோர். அவை உண்மையை உடன்பாட்டுவாய்பாட்டினாலோ எதிர்மறை வாய்பாட்டினாலோ கூற முயலும் போது பிழையானவை. ஒருவன் ஏதோ ஒரு வகையான அனுபவத்துக்குட்படுத்தும்போது அவை சரியானவை. இதே போல, மாசலுடைய கருத்துப்படி. மெய்யியல் எப்பது வகுக்கப்பட்ட ஒரு முறையைத் தேடிக் கொண்டு அந்று: ஆனால் மனித அனுபவத்துள் ஆழந்த தத்தவார்த்தரியாகச் சிந்திப்பதாகும். மாசவின் தத்துவம் அடிப்படை அனுபவமே மெய்யியலின் பிரிக்குமியாத அம்சம் என்பது: இன்னருவாக்கத்தில் ஜாஸ்பேலின் பாதிப்பு சிறப்பாக உள்ளது.

உள் பொருள் அடிப்படையாக, அனுபவத்துடன் தொடர்புடையது என்ற கருத்துக்கும் இருவரும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர். ஜாஸ்பேல் கூறுகிறார்: உள் பொருளைப் பற்றிய உண்மையை வரையறுத்து ஆக்கவோ. பலிர்த்தவிக்கவோ முடியாது. சிந்தனைச் சுதநை (உள் பொருளை) நினைக்க முடியாது. ஆகையால், அது அனு

பவத்தை வரவேற்ற வியாக்கி யானம் செய்தலாகிய ஒன்றையே செய்ய வேண்டும், மாசல் பற்பட சமயங்களில் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்துவது சுத்துப் பொருள் சோதிக்க ஒன்றைத்துவது துப் பிரமாணத்திலுள்ளவுக்கு முடியாதது. ஒரு வரையறையினுள் எல்லைப் படுத்தப்பட முடியக்கூடது என்பதாகும்.

மனித வரம்பின் சந்தர்ப்பங்கள் பற்றிப் பேசும் போது, ஜாஸ்பேல் அனுபவித்தறியும் ‘தான்’ (ஆன்மா) பூசல், துணபம், கூடும் துயரம், மரணம் ஆகியவற்றை எதிர் நோக்கும் போது உள்ளக் கட்டுப்பாடுகளை (வரையறைகளை) விளக்குகிறார். ஆனால் அதே ‘தான்’ (ஆன்மா) பூசன வாழ்வை அனுபவிக்க வாக்குப் பண்ணப்பட்டதுபோன முன் நோக்கிச் செல்ல முயற்சிக்கிறது, இதற்கு விசுவாகசமே காரணம். ஆயினும் இந்த விசுவாகம் ஒதுக்கு உயர் சத்தியத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, அது இந்த உலகில் வாழ்வு எதிர்நோக்கும் அபத்துகளை விலக்கிவிடும் என்ற புத்தியைத் தருவதின்லை. ஜாஸ்பேல் இவ்வகையில் மனிதனின் அடிப்படை நிலைமை பற்றிக் கூறியவற்றை மாசல் விவாதிக்கும் கருத்துகள் அவரது ‘ஆக்கவிசுவாகம்’ என்ற நூலின் இறுதி அத்தியாயத்தில் உள் மனிதரிடையே தவிர்க்க முடியாததும், மனத்தைக் கலக்குவதும், எங்கும் நிறைத்துமான பூசல் போராட்டம், முரண்பாடு நிறைத்துள்ளது என்பதை ஏற்றுக் கொடுக்கிறார். மனி தன அதிகாரத்தைப் பற்றிய உண்மையை வெல்ல நிச்சயிக்கப்படாத இறுதி நிலையில் வேண்டுமானால், நம்பிக்கை வைத்து அதனை விசுவித்தல் வேண்டும்.

பாசத்தின் பரிமைங்கள்

— தெணியான்

மதிப் உணவை முடித்துக் கொண்டு நடுக்க கூடத்தைத் தாண்டி வெளியீடு விழுந்தைக்கு வந்து சாய்வு நாற்காலியில் மெல்லச் சாய்ந்த வண்ணம் சிகிரேற் குடும்பங்களை எடுத்து மூட்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

உணவைச் சுவைத்த நாளிச்சனைக்கும் காரரும் வாளிப்பாள ஒருவகைப் பிசுபிசுப்பும் சிகிரேற் புண்யடன் கலந்து பிறக்கு முக்காநுபவ இன்பத்தில் தினோத்த வண்ணம் தினசரியைக் கையில் எடுத்துக் கொள்கின்றேன்.

முதலில் உள்ளூர்த் தமிழ்த் தினசரி

உள்ளூர்க் கெய்திகளை உடனுக்குடன் இன்று அறிந்து கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியமல்லவா!

வீட்டிலிருந்து ஓவளி யே இறங்கி, காலையில் கங்குரிக்குப் போகலாமா என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டியுள்ளது.

இப்பொழுது எடுக்கும் தீர்மானம் அடுத்த கணம் சிதறடிக் கூடும்.

வீட்டிலும் ஓவளி யீலும் செளிகளையும் விழிகளையும் எப்பொழுதும் திறந்தே வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன், தீர்மா

னக்களை எடுப்பதற்கும், மாற்றுவதற்கும்.

எனது வளர்த்தைத் தினசரி யில் பதித்து பக்கங்களைப் புரட்டி மேலோட்டமாகச் செய்திகளை நோட்டமிடுகின்றேன். இப்படிமுதலில் ஒரு வெள்ளோட்டம் விடுவதே என் வழக்கம்.

முன்றுவது பக்கத்து வலது கைமேல் முலையில் அடிக்கோட்டு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியாகி இருக்கும் செய்தியின் தலைப்பு என்னைக் கவருகின்றது.

‘சிமதானப் பணியை உலகில் முதன் முதல் கரசபித்து வைத்துக் கொடுத்து பெறுமை அப்பர் சுவாமி களுக்கே உரியது’.

தமிழ் அறிஞர் ஒருவரின் சமயச் சொற்பொழுவு அது.

செய்தியை மேலே படிக்கவாம் என்றால் இன்னொரு ஞாபகம் இந்தச் செய்தியைத் தொட்டுக் கொண்டு நெஞ்சுக்கு வருகின்றது.

இல் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அதுவும் உள்ளூர்த் தினசரியில் வெளிவந்த செய்திதான்.

‘சென்றியில் முகன் முதலாக நின்றவன் இவக்குமணைன்’ அது ஏழு கட்டமீட்டு பெட்டிகட்டிப் பிரதானப் படுத்தப்பட்ட ஒரு செய்தி.

இசீத் இரண்டு செய்திகளை மும் ஒட்டி கொஞ்சம் யோசித் துப் பார்க்கலாம் போல என்மனக்கு இப்பேசுது தோன்றுகிறது.

அனால் 'சென்றி' என்ற இந்தப் பத்தில் மனக் கிடூறப்பட்டு. 'யோசித்துப் பார்க்கலாம்' என்னும் எண்ணை மறுக்கவும் தகு இழு பிழுத்து அடிக்கட்டையைத் தூரவிக்கின்றேன்.

இப்போது சென்றியைப் பற்றியே யோசிக்கலாம்.

சிக்ரெற் புகை குவித்து குவிந்து தகைக்குமேல் எழுந்து கலைந்து போகின்றது இறுதியாகவும் ஒரு இழு பிழுத்து அடிக்கட்டையைத் தூரவிக்கின்றேன்.

இந்தப் புகை எலக்குள்ளே யோசனையைத் தூண்டியிடும் என்று என்னையில் உறுதியான ஒரு எண்ணைம்.

'அப்பா!'— மகனின் குரல்.

இவன் பூஜைபோப் பதங்கி மெல்லக் காதலைத் திரந்து சொன்னுடைய என்னிடு ஒட்டிக் கொள்ள வருகின்றான். எனக்கு கேடுயினால் சிறிய ரீப்போஸின் மீது நெருக்கமாக இவன் அமருகின்றான்.

எலக்குள்ளே இப்போது ஒரு விளங்கிக் கொள்ளல் இவன் வருகையால் நேருகிறது.

நான் இதுவரை சென்றியைப் பற்றி யோசிக்க வில்லை. இவன் பற்றித்தான் யோசித்திருக்கவேண்டும். சென்றி வெறும் பதம். அதன் கருத்துருவமாக இவன்தான் என் நெஞ்சைத் தொட்டு நெருடிக் கொண்டிருக்கின்றான்.

இவரை, இவன் கண்ணாக்குக் கூட இணக்கமாக நோக்கி இப்போது என் முகம் மலருகின்றது. இந்த மலர்ச்சியில் வரும் போது இவன் முகத்திலிருந்து வாட்டம்கலைந்து தான் ஜெயித்துவிட்டதான் நினைப்பின் வெளிப்பாடாக முகம் விகிகிக்கின்றான்.

இந்த வெற்றி இவனுக்கா? சென்றிக்கா? மனக்குள்ளே ஒரு புதுவிதமான தேடல்.

நிச்சயம் வெற்றி இவனுக்கல்ல,

இவனை அவதானித்து. அநுமானித்து, இவன் வரவு இப்போதுதான் எதிர்பார்த்ததுதான்.

புகவிடம் தேடி என்னிடத் தில் இவன் வந்திருக்கின்றான் என்பது நான் உணராததல்ல.

‘இவன் அம்மா— என் மனையியானவள் பின்னால் கொடர்த்து தரத்திவரப் போகிறோன் என்ற நினைப்பு தெருகில் அரும்புகின்ற வேளை.....’

கதவு திறந்து அவன் பிரசன்னமாகின்றான்

‘தம்பி, ரீயூசனுக்கப் போக வேணும், வந்து வெளிக்கிறு’

கட்டளையை மகறுக்குப் பிறப்பித்துசிட்டு என்மீது அதிருப்பியான பார்வை ஒன்றை விசிய வண்ணம் வெடுக்கென்று கதவை மூடிக் கொண்டு அவன் உள்ளே போகிறான்.

மீண்டும் இவன் முகம் கொட்டாற் சுருக்கிபோவ வாடி, இவனின் விழிகள் ஏத்துதுடன் என் முகத்தில் வந்து பதிகின்றன.

அம்மாவின் பக்கம் நானும் சாய்ந்து விவேகேனு என்ற ஏக்கம் இவன் மனதில் பயங்காட்டுகிறது.

நான் விடுமுறையில் வீட்டோடு நிற்கும் நாட்களில் எப்போதாவது ஒருதினம் இதே இழுபறி.

அம்மா போ என்பதும் .....

இவன் மறுத்துச் சிறுங்குவதும்.....

நான் கல்லூரிக்குப் போய் கட்டையில் ஈடுபட்டிருக்கும் சமயங்களிலும் சில வேளையில் இவன் என் நெஞ்சுக்கு வந்துவிடுகின்றான்.

இன்றும் ஒருவேளை இவன் மறுக்கலாம்.

அம்மா நிர்ப்பதற்கிப்பான்.

நிர்ப்பதற்கிப்புக்குப் பணித்துப் போக வேண்டிய நிர்க்கதி இவனுக்கு.

இவனும் சென்றியும் நெஞ்சுக்கு வந்து .. டனே அங்கிருந்து புறப்பட்டு வீட்டுக்கு வர வேண்டும் போல ஒரு பதற்றம் தோன்றி வீடு வந்து சேர்த்து பிறகு இதயத் துடிப்பு மெல்ல அடங்கும்.

இவன் போவதற்கு மறுக்கும் நாட்களில்தான் எலக்குள்ளே இந்த எண்ணாங்களைக்காம் வந்துதல்காட்டுகின்றன.

இராணுவ முகாம், வீதியில் அதற்கு முன்னால் கென் ரி. அனாத் தாண்டி இவன் ரீயுட்டரிக்குப் போக வேண்டும்.

பத்து வயது நிரம்பாத சின் அப் பிள்ளை.

மூன்று அக்காக்களுக்கு அருந்தான ஒரு தமிழி!

சின்னச் சயிக்கிள் ஒன்றும் இவன் வைத்திருக்கிறான். வீதியில் தாமதிக்காது விரைந்து போய் வந்துவிட வேண்டுமென்பதற்காக—

இந்தச் சயிக்கிள் சவாளியும் தாமதமில்லாத விரைவும் தகுந்தபாதுகாப்புக்கள் என்று என்னை நான் உமாற்றிக் கொண்டிருக்குமதியுமா!

மூன்று வாரங்களுக்கு முன் எரும் நடந்த ஒரு மோதலில் சென்றியைத் தாண்டி வீதியில் போய் வந்து தொண்டிருந்த பொதுமக்கள் சிலர் மரணிக்க நேர்த்து.

எனக்கு என் தந்தையின் நினைவு இப்போது வருகின்றது. அவர் ஒரு தமிழ் ஆசிரியர். பார தியில் அவருக்கு மிகுந்த ஈடு பாடு. என்னை மதிமீது நூக்கி வைத்துக் கொண்டு பாரதியின் செல்லப்பெண் கண்ணம்மாவாக என்னை உருவகித்து நெஞ்சுருகி உருகி எப்பொழுதும் பாடி கொட்டிருப்பார்.

எனக்கு இவளை நினைக்கும் போதிலேவாம் அப்பாவின் குருவில் பாரதியின் இதய நாதம் நெஞ்சில் ஓலிக்கிறது.

'சின்னங்கு சிறுவியே..... செல்வக்களஞ்சியமே... பின்னாக கணியமுதே..... பேசும் பொற் சித்திரமே..... என் உயிர் நின்னதன்றே!'

மனசுக்குள்ளே சுதா மீட்டி மீட்டிச் சுருதி கூட்டுகின்றேன்.

'என் உயிர் நின்னதன்றே..... என் உயிர் நின்னதன்றே..... என் உயிர்.....'

'ஆடித் திரிதல் கண்டால் உன்னைப்போய் ஆவி தழுவுதடி ஆவி தழுவுதடா....'

கண்ணம்மாவின் ஆடித்திரி தல் கண்டு பாரதியின் ஆவி தழுவியதுபோல, இவன் ஆடித் திரிய முடியவில்கியே! என் ஆவி தழுவ இயலவில்கியே!

'தம்பி மற்றத்திலே நிற் காதே, விட்டுக்குள்ளே வா'

'தித்திலிட்டை போகாதே விட்டிலே இரு'

'எட்டிப்பாராதே, நாய் குலைக்கிது'

'சுத்தம் போடாதே றக் வருகிது'

'கட்டுச் சுத்தம் கேட்கிது, படுத்துக்கிட'

இவனுக்குத் தினமும் இடப் படும் கட்டனைகள் இவைகள்.

விடு இவனுக்கொரு சிறைக் கூடம்.

விட்டுக்கு வெளியே.....?

என் பின் சுப் பருவத்துப் பசுமையான நினைவுகள் எனக்கு நெஞ்சுக்கு வருகின்றன.

என்னை ஒத்த அயல் விட்டுக் கின்னைப் பையன்களோடு சேர்ந்து 'கள்ளன் பொவிக்' விளையாட்டில் ஊரரயே கலக்கிப் புழுதி கிளம்பின்றும்.....

விதியில் நின்று கிட்டிப்புள்ளும் விளையாடி வருகிறது.....

கண்டில் குளத்து ஆலமர தீழில் தோழர்களுடன் கூடி யிருந்து குதுகலமாகப் பொழுது போககி. குனுகுஞ்சுகும் குளத்து நீரில் குதித்து நீந்தி விளையாடி வருகிறது.....

பட்டுத் துண்டொன்றை அரையில் சுற்றிக் கொண்டு தச் சன்தோப்பிலும், கிராயப்பிள்ளையார் கோயிலிலும் திருவிழாக் கள் பார்த்து, கடலை கொறித்து வித எங்கும் துள்ளிக் குதித்து வரும்.....

கொஞ்சம் வளர்ந்த பின்பு தெல்லியடிச் சுந்தியில் நண்பர் கணுடன் சேர்ந்து நின்று மனிக்களைக்கில் பேசி மகிழ்ந்ததும்.....

ஆகைப்பிள்ளை கண்டயில் ஐந்து சுத்துக்கொரு பிளேன் ரீகுடித்துக் கொண்டு முன்னுலே யுள்ள வக்ளிமி ஸ்ரோர்ஸ் கிரும் போன் பெட்டியில் தியாராஜா பாகவதரின் பாடல்களைக் கேட்டு இரசித்தும்.....

கோயில் திருவிழாவுக்குச் செல்வதாக விட்டில் கொல்லீக் கொண்டு கண்ணத்தனமாக சினி மாவுக்கு இரண்டாக் காட்சி பாரிக்கூச் சென்றதும், திரும்பி வந்து கின்னைபேள்க்காரியின் சதிராட்டத்தைக் கோயிலில் கண்டு விளித்ததும்.....

கப்பல் திருவிழாக் கானை இரவோடு இரவாக சயிக்கிளில் தாங்கர் கோயில்வரை சென்றதும்,

கல்லூரி விடுமுறைக் காலத் தில் கிரிமீக்குச் சென்று குளத் தில் நீராடியதும், திரும்பி வரும் போது வக்ளை வெளியில் தென் ஏந் தோப்புக்குள்ளே நுழைந்து கணவு இளந்து பறித்துக் குடித்த தும், தோப்புக்காரன் துரத்தி வர சயிக்கில்களில் ஏறி ஓடித் தப்பியதும்.....

கல்லூரி மாணவர்களுடன் இரைந்து சுற்றுவாலில், சிகிரியா தீதிரங்கள், முக்கை, பேராத சீப் பூதோட்டங்கள், கண்டி தலதா மாளிகை, பராக்கிரம சமுத்திரம், கோணேசர் கோயில் கண்டு அறிந்து வந்ததும்.....

இவை எல்லாம் இவன் ஏன் மூந்து போனான்!

இதை இழப்புகள் இவன் வாழ்வின் தீந்தர சோகங்கள் வலா!

என் இதயத்தில் இந்தச் சோகத்தின் இருள் வந்து வெளிக்கிறது. இவன் தலையை ஆகர வாக நான் தடவி விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

மீண்டும் கதவு திருக்கின்றது. மனைவி வந்து நிற்கின்றான்;

'வா... வந்து வெளிக்கிடு... தேரம்போக்கு'

இவன் சிறுங்கிக் கொண்டு என்னை உக்கத்துடன் பாரிக்கிள் ரூங்.

அம்மாவின் கட்டலைக்கு இவன் பணியப் போவதில்லை. அபயமனிக்க அப்பா— நான் அருகில் இருக்கின்றேன் என்ற தமிக்கை இவனுக்கு:

அவனுக்கும் அது விளங்குகின்றது. ஆனாலும் அவன் தோற்றுப் போகத் தயாரங்கில்லை.

இவன் அருடை வந்து இவன் கையை அவன் பிடிக்கின்றான்.

'எழும்பு செல்லம் பண்ணகை'

'கணயைவிடு! இருக்கட்டும்'

நான் அவளைத் தடுத்து ஒதுக்கிவிடப் பார்க்கிறேன்.

'பாடத்துக்கு ஒழுங்காகப் போவலேண்டாம்?'

அவன் சிற்றம் என்மீதாகிப் பொங்குகிறது.

அவன் படிப்பில் நான் அக்கறை இல்லாதவனு! ஆனால் அவனுக்கு நான் பதில் கொல்ல முடியவில்லை.

எனக்குள் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்

'இவன் ஏன்று மறுக்கின்றான்?'

அவன் பொறுமை மீந்து கொண்டு வருகின்றான் என்பது என்றார்வுக்குப் புலனுகின்றாலும் இவனை எப்படியும் நான் படி வைத்துவிட வேண்டும்

என்னம் அவள் உள்ளத்தில் இறுகி, உறுதியாகிக் கொண்டு வருகின்றது.

அவள் நெஞ்சத்து இறுக்கம் என்றந்தில் இவன் மது பரிவையே தோற்றுவிக்கின்றது.

'பீசர் அண்டைக்குச் சொன்னவ், இவன் வர வரப் பாடத்திலே குறைவாம், இப்பிடியே விட்டால்.....'

நான் மென்னமாக அவள் முகத்தைப் பார்க்கின்றேன்.

என் பார்வையில் அவளுக்குப் புலனுகியிருக்க வேண்டும், இன்னும் நான் இணங்கி வர வில்லை என்பது.

'என்னத்துக்காக மறிக்கிறியன் இன்னைக்கு ..... சொல்லுங்கோ!'

நான் அவளுக்கு என்னத்தைச் சொல்லி.

இவன் இன்று மறுக்கிறான்?

மீண்டும் எனக்கு இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது. அந்தச் சொன்றி. அதைத் தாண்டி இவன் போக வேண்டும்!

இந்த மறுப்பு, இவன் து உள்ளுணர்வின் உணர்ந்தலாக இருக்கிறோ!

எனக்கு அச்சமாக இருக்கிறது.

அவள் இதனை விளக்கிக் கொள்ளுகிறானில்லை— என்கள் வாழ்வின் நித்திய கண்டங்களோ.

அவளுக்குப் புரிந்தனர் வில்லை. ஆது எனக்குப் புரிகிறது:

இந்த மன்னைச் சுரணங்களோ— சோகங்களோ அவள் பத்திரிகையில் படிக்கும்போது நெஞ்

சம் நெகிழ்ந்து கண்ணரி வடிக் கின்றவன்தான்.

ஆனால் அவளுக்குப் புரிய வில்லையே!

என் வாயைத் திறந்து நான் சொல்ல முடியுமா?

இவற்றுக்கு..... என்கள் மதுக்கு.....

எனக்கு நா வெந்துவிடும்:

நெஞ்சில் திடீரென வளிக்கிறது. இவள் தலை தொட்டு கையால் மெல்ல வருடிக் கொடுக்கிறேன்.

'சொல்லுங்கோவான்' அவள் விடுவதாக இல்லை.

எதைச் சொல்ல வேண்டுமென இவள் என்னிடம் எதிர் பார்க்கின்றாள்!

சொல்ல வைக்க அவள் முனைந்து நிற்பது.....

நினைக்க, எனக்குச் சௌம் பொங்கி எழுகிறது.

'ஆதெல்லாம் சொல்ல வாது... நீ உன்னே போ' நான் சீரிக்கிறேன்.

'நீங்கள்தான் இந்தப் பிள்ளையைக் கெடுக்கிறியன்'

கதவை அடித்து முடிக் கொண்டு அவள் உன்னே போகிறான்.

நான் இவனை அணைத்து. தாட்கி மடிமீற கிடத்தி உட்கி மோந்து கொண்டு மெல்லி சொல்லீக் கொள்ளுகிறேன்:

அம்மாவுக்கு எல்லாத்தை யும் நேராகத்தான் பாக்க முடியும். பல சோணங்களிலேயும் திரும்பிப் பாக்கத் தெரியாது: நீ போக வேண்டாம்.

சத்தியஜித்ரேயின் வீடும் புற உலகும்

— இப்பு அஸ்மத்

சிரில் பி. பெரேரா அவர்கள் ரேயைச் சந்தித்து வந்ததன் பின் எழுதிய இக்கட்டுரை இதே தலைப்பில் 1986 ஆம் ஆண்டு பிரசரமானது. அதை இங்கு மூலமாக வைத்து இக்கட்டுரையினை எழுதுகிறேன்.

1962 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் குளிர் கூடிய ஓரிர வில் சத்தியஜித்ரேயின் மாநகரான கங்கத்தாலில் அவரது மாடி வீட்டில் வைத்துச் சந்திக்கிறேன். இந்தச் சந்திப்பு நிச்சமும் இந்தச் சந்திப்பு நிச்சமும் வரை எழுத தாட்டின் ஏந்த வொரு திடீரப்படக் கல்குருதையும் ரே சந்தித்தது கிடையாது. என்னும் அவர் ஸல்ட்டரின் 'ரேகாவ' திடீரப்படத்தினை நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தார். அதனால்தான் அவர் 'நீங்கள் ஆசியாவில் இருக்கும் எனது ஒரே உறவினர்' என ஸல்ட்டர்க்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார். இந்த விடயம் எனக்கு சூப்பமாக இருந்தது:

நான் ரேயைச் சந்தித்து கண்டுரையாடிய சமயத்தில் நான் அவரது 'கண்சென்ஜுன்கா', 'அபிஜான்' என்பன முடிவடைந்திருந்தன. இந்தக் காலகட்டம் வரையில் 'பாதர்பாஞ்சாலி' (1956), 'அபராஜிதோ' (1957)

பிச்சிய காத்தாலும், வயலீன் மீட்டும் கல்குரும் ஆவார்; ரேயின் தாத்தா (பாட்டார்) தாகரின் நன்பர் என்றபடியால் தாகர் அடிக்கடி ரேயின் விட்டுக்கு நூற்று போகலா ஆர், 1962 ஆம் ஆண்டில் ரே என்னை முதல் முதலாகச் சந்தித்த சமயம், அவரது இல்லாததிற்கு நுழையும் வாசற்காலின் அருளில், கருநிற மரப் பல்ளையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்த அழகான தொகு புத்த உருவத்தினைக் காட்டி 'இது எனது அம்மாவின் கைவண்ணம்' என ரே என்னிடம் கூறியது தின்சுவு வருகிறது.

இப்படியான புகழ் மிக்க தொடு குடும்பத்தில் பிறந்த சுத்தியஜித்ரே ஒரு திரைப்பட இயக்குஞச் சுட்டுமன்றி ஒரு இசையமைப்பாளராக, எழுத்தாளராக, ஒரு சுற்றுப்பாராக, வர்த்தக வினாக்களில் வெளியிடுப்பாரா, ஒனியராக, வர்த்தக வினாக்களில் பாராராகப் புகழ் பெற்றுள்ளார் என்பதையும் மிக அவதானமாகத் தெளிவாக்குகிறது.

'திலிவரன்ஸ்' கூடுதலான கோபத்தினை வெளிப்படுத்தும் திரைப்படமாகும். ஆயினும் இந்தக் கோபமானது வெடித்துக் கிடறாக கூடிய திலிவர கோபமலை.

ரேயின் அடுத்த திரைப்படம் 'காரே பாய்சே' இத் திரைப்படத்திற்காக ரே மின்டும் தாகரை நாடி செல்கிறார். 1905 வங்காளம் பிரிந்த தலைநீதில் ஏற்பட்ட சாதாரண - அசாதாரண விரோதங்களையும் அதன் பின்னால் நிமுப்பாடுகளையும் உள்ளடக்கிய இந்தக் கணதயினை எழுபது வருடங்களின் பின்னர் ரே திரைப்படமாக்கிறார். இத் திரைப்படம் 1984 ஆம் ஆண்டு முதல் முதலாக கல்கத்தாவில் திரையிடப்பட்டது. அதற்கு முன்பாக 'கேன்ஸ்' திரைப்படம் மூராவுக்கு இத்திரைப்படம் எழுப்பப்பட்டிருந்தது; எனிலும்

தினதும் ரசிகர்களைக் கவரித்திருக்கக் கூடிய அதிக சுக்கி ரேயின்கு உண்டு எனில் அதற்குக் காரணம் இதுவாகத்தானிருக்கக் கூடும்.

என்பதுகளில் சுத்தியஜித்ரே உருவாக்கிய இரு திரைப்படங்களைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும். அவையாவன. 'பிக்கு' (பிரான்ஸ் தொலைக்காட்சிக்காக தயாரிக்கப்பட்ட சிறு படம்) 'திலிவரன்ஸ்' (இந்திய தூரதர் ஜின் தொலைக்காட்சிக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட 5" நிமிட ஹிந்திப் படம்). 'த செஸ் பிளேயர்' திரைப்படக் கணதயினை ஏழுதிய பிரேமநந்ததின் கணதய இது இதில் 'கிராமப் புறங்களில் நிதி முக் கூடிய குல பேஷ்டின் மிக மிக கூடும் கொடுரோமான முறையில் ஒரு சாரார் பயன்படுத்திக் கொள்வதைக் காட்டுகின்ற அதே வேண்டுதலை குறைந்த அளவில் வித்தியாசங்கள் நிழந்திருக்கின்றன. என்பதையும் மிக அவதானமாகத் தெளிவாக்குகிறது.

'திலிவரன்ஸ்' கூடுதலான கோபத்தினை வெளிப்படுத்தும் திரைப்படமாகும். ஆயினும் இந்தக் கோபமானது வெடித்துக் கிடறாக கூடிய திலிவர கோபமலை.

ரேயின் அடுத்த திரைப்படம் 'காரே பாய்சே' இத் திரைப்படத்திற்காக ரே மின்டும் தாகரை நாடி செல்கிறார். 1905 வங்காளம் பிரிந்த தலைநீதில் ஏற்பட்ட சாதாரண - அசாதாரண விரோதங்களையும் அதன் பின்னால் நிமுப்பாடுகளையும் உள்ளடக்கிய இந்தக் கணதயினை எழுபது வருடங்களின் பின்னர் ரே திரைப்படமாக்கிறார். இத் திரைப்படம் 1984 ஆம் ஆண்டு முதல் முதலாக கல்கத்தாவில் திரையிடப்பட்டது. அதற்கு முன்பாக 'கேன்ஸ்' திரைப்படம் மூராவுக்கு இந்தக் கருப்பொருள் தற்காலிப் பிரச்சினைக்கு உட்பட்டதாகத் தெரிகிறது;

இருதுவளைப் பெறத் தவறியதை ஆயினும் அதிகளவிலான விமர்சகளால் பல பாராட்டுகளைப் பெற்றது. இத் திரைப்படம்.

ஒரு திரைப்பட இயக்குத்தருக்கும் ஒரு நாவலுக்குமிடையிலான 'காதல் தொடர்பு' மிக நீண்ட அளவில் (உகிளேயே) இருப்பதாவது எனில் அது ரேயின் 'காரேபாய்சே' திரைப்படத்தில் தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ரேயின் முதல் திரைப்படமான 'பாதர் பால்ராமி' தினரப் படத்தின் மகத்தான் வெற்றிக்கு மிகவும் முன்பதாக அதாவது 1948 ஆம் ஆண்டில் அவர் இதே நாவலினை மூலமாகக் கொண்ட ஒரு திரைக்கையைப் போன்ற முக்கிய இடமாகப் பாவித்து அப்பிரதைத்தில் கொலையிடுத் தோற்றுவித்து தொன்று என இன்று அதனை ரே குறிப்பிடுகின்றார். 1984 ஆம் ஆண்டு திரைப்படத்திற்கான திரைக்கையைப் பட்டும் அவர் எழுதவில்லை. தாகரின் மூலக் கணதயினை மிகவும் இத்தியாசப் படுத்தினார். ஒரு சில பாத்திரங்களைக் கூட அப்படியே எடுத்து விட்டிருந்தார்.

நிகில் தான் காதவிக்கும் பிமாவாவுக்குத் தானும் சன்னதிப் பற்றிக் கருமல், அவள் தானுகவே சன்னதிப் பற்றி அறிவதற்கு வழி சமைத்துக் கொடுப்பது இக்குறையினையில் மிக முக்கிய இயல்பாகும். இதைப் பற்றி ரே குறிப்பிடுகின்றார்: அவள் நீஜ மாகவே அவணைப் பற்றி அறிந்து கொண்டும் போது மிகவும் தாமதப்பட்டு விடுகின்றன: காலட்டம் எந்தளவில் வித்தியாசப் படினும், பழக்க வழக்கங்கள் எந்தளவில் வித்தியாசப் படினும் தெரியாத - புரியாதாவாகினும் பாத்திரங்கள் எத்தகைய புதுவித இயல்பினைக் கொண்டிருப்பினும் முழுக்கையையிலும் பரந்து கிடைக்கும் இந்தக் கருப்பொருள் தற்காலிப் பிரச்சினைக்கு உட்பட்டதாகத் தெரிகிறது:

‘காரே பாய்ரே’ கல்கத்தாவில் திருவிடப்பட்டிருந்த சமயம், ரே கூறியிருந்தார். தான் ‘நிறுப் பூர்வமான துக்கத்தினை கிருஷ்டிப்பதற்கு முன்வந்ததாக’

ரேயின் முன்னைய திரைப்படங்களான தேவி, ஜல்சாநாரா, சாருலதா போன்றவை அமைப்பு முறையையில் ஷேக்ஸ்பிரிச் சம்பிரதாயத்திற்கு டட்டப்பட்டதாக இருந்த அதே வேளை, அவரது ‘காரே பாய்ரே’ கிரேக்க சோகங்களுக்குட்பட்டதாக அமைகிறது. (மிருஞ்சென்னின் பண்ணதாரி’ 1981 இதே அமைப்பு முறை மைக்கு உட்பட்டதே) இந்த உயர்மட்ட வங்கத் திரைப்படம் பெற்றிருந்த ஒரு பொது அமசம் உண்டு. அது, இத்திரைப்படத் தில் வருகிற கொ பாத்திரங்களுக்கு சுயமான ரீதிகளை தமக்கு வேண்டிய விதத்தில் மாற்றிய மைக்க இயலாத்தே.

பாத்திரத் தன்மைகளுக்கும், மனைவி பற்றிக் காட்டும் பரிவுக்கும் நிறுல், தாக்கரைக் காண முடிகிறது. அந்த அளவிற்கு ரே மிக ரூட்டப்மாகக் கடையிலைக் கையாண்டுள்ளார். காரே பாய்ரோவில் காதலன் அரசியல் உலகில் இருந்தும், சாருலதாயில் காதலன் இலக்கியங்களில் இருந்தும் வருகின்ற அதே சமயம், இவர்கள் இருவரும் பதி பக்கியுடனுள் குடும்பப் பெண்களின் அழிவுக்குக் காரணமாகின்றனர் என்பது புரிகிறது.

அதே நேரம் ரே தான் கொண்டுள்ள அரசியல் ‘போக்கினை’ ‘காரே பாய்ரே’ ஏட்டத்தான் செய்கிறது:

நிஜமாகவே தாக்கரை ‘காரே பாய்ரே’ அரசியல் படைப்பாக இருப்பினும், ரே அதனை அரசியல் பின்னணியில் இருக்க நிகழும் ‘காதல்’ சம்பந்தப்பட்ட துக்கமாகும் எனினும் தாக்கரை படைப்புக்கு உரிமையான அரசியலை ரே தனது கிருஷ்டிக்குக் கொண்டு வரும்பாது அது ரேயிற்குத் தெரிந்துபட்ட அரசியல் ஸ்தாவரத்திற்கும், மனித நேயத்திற்கும் முதலிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்குதான் தாக்கரை போன்றே ரேயின் துமிவெற்றி அமைகிறது:

எம்மிடம் கிடைக்கும் நூல்கள்

பொமினிக் லீவா

— கருத்துக் கோவை 15 - 00

மஸ்லிகை லீவா

— மணிவிழா மலர் 30 - 00

சோவியத் - சென் உறவுகள் சக்லநிலை திரும்புகிறது வி. கிமோனேவ்

1958ல் நிகிதா குருஷ்சேவ் மேற்கொண்ட சென் விதையம்தான் சோவியத் தலைவர் ஒருவர் மேற்கொண்ட கடைசி சென் விதையமாகும். இரு நாடுகளுக்குமிடையில் 1950களில் நட்புவூன்றுகளைக் கீழ்த்து நிற்கக் கூடியதாகத் தோன்றியது. பின்னர் 1960களில் பிற்பகுதியிலும், 1970களில் அரம்பத்திலும் இருந்தாடுகளுக்குமிடையில் பண்ணை என்றென்றைக்கும் மாருதாகத் தோன்றியது. இரு நாடுகளுக்குமிடையில் இடையில் உறவுகள் சுதாமாக அல்லது சமநிலையாக ஒருபோதும் இருக்கின்றன;

இப்போது மிகாயிக் கோர்ப்பேஸ் மேற்கொண்டு இருக்கும் சென் விதையம் உறவுகளை மீண்டும் முற்றிலும் சகஜ நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு உதவும்.

1960 கி. மீ. நீளமுள்ள சென் - சோவியத் எல்லையின் இருபக்கங்களிலும் காணப்படும் புதிய எதாரித்தங்களைக் காட்டில் கொண்டு சோவியத் துணியனும், சினுவும் சகஜ உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகின்றன.

ஒரு நாடு ‘முத்தவன்’ பாத்திரத்தையும், இன்னேன்று ‘கீலையன்’ பாத்திரத்தையும் வசிகை கேரும் ஒரு ராணுவம் - அரசியல் கூட்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ள சரியில்லை என்று இரு நாடு கூடும் கருதுகின்றன.

எதிராலத்தில் புதிய வகை உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவே அவை விரும்புகின்றன: அந்த உறவுகள் சமாதான சகவாழி வுக் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்திருக்கும்: வளர்முறையைப் பயன்படுத்தவதைத் தீர்க்கிறது. மற்றவர்களின் காருத்துக்களை தேர்வுகளை மதித்தல், தீவிரமான ஒக்டைமைப்பு, சுகாருத்துக்களைக் கண்டநிவாரகான கேட்கில்த் துரிதப்படுத்துதல் ஆகியவற்றுக்கு அந்தக் கோட்பாடுகள் வகை செய்கின்றன.

இந்த முன்னுரிமைகளை சோவியத் துணியன் பின்பற்றி வரும் புதிய அப்புறைகளைத் தெருவத்தின் அடிப்படையாளாக விளக்குகின்றன:

இரு நாடுகளின் சமூதாய, அரசியல் வாழ்க்கையிலும், பொருளாதாரத்திலும் நிகழ்ந்து வரும் தீவிரமான மாற்றங்களின் விளைவாகவே அப்புறைகளைக் குறிக்கொள்கின்ற இரு நாடுகளுக்கும் இடையில் இணக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. இரு நாடுகளிலும் சமூக - அரசியல் அமைப்புக்கள் புனாகமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதோடு பண்டைச் சந்தை, உற்பக்கியாளர் முன்முயற்சி, சர்வதேசப் பொருளாதார ஒக்டைமைப்புக்கு ஏற்ற வெளிப்படையாளர்களும் முதலிய உந்து சுக்கிளைப் பயன்படுத்துவதற்கு அந்த நிலையில் போக்கு வகை செய்கிறது.

1989ல் நடைபெற்ற சென்க் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 12வது சாம்பிரகாசுப் பின்னால் துவக்கப்பட்ட நவீனமயமாக்கத்தின் விளைவாக, அந்த நாடு மெய்யாகவே, பெரும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது.

அது டெட்ட ஆண்டில் மட்டும் மொத்த தேவிய உற்பத்தி 11,2
ஏதும் உயர்ந்திருக்கிறது. அப்பு வர்த்தகம் 10,000 கோடி டாலர்
எனவேக்கு அதிகரித்திருக்கிறது. உலகில் கொடாவுக்கும், அமெரிக்கா
ஏக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் கூர் டெவிவிஷன் பொட்டிகளை
உற்பத்தி செய்யும் மூன்றாவது கொடாக சிறு விளங்குகிறது. ஜப்பா
விள் முக்கிய வரித்தகப் பங்களியச்சவும் சிறு விளங்குகிறது:

ஆனால் அதே கமயத்தில் அதிகரித்து வரும் பணவிக்கந்தான்
இது அவசிப்புகிறது. இப்போது சிறுவில் 1 கோடிப் பேர் வேலை
யில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்றால், ஆலைகளிலும் தொழில் நிறுவு
ங்களிலும் வாபத்தை அதிகரிப்பதற்காக ஊழியர்கள் குறைக்கப்
பட்டதே இதற்குக் காரணம் என்று பெய்திடுகின்றது வெளிவரும்
'சைகு டெய்லி' பத்திரிகை எழுதியுள்ளது.

இரு நாடுகளும் அவற்றுக்குரிய சொந்த காத்தொகளையும், பிரச்
சிகைகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. தக்களது வெற்றிகளிலிருந்து
மட்டுமல்லாமல் பின்னைடைவுகளிலிருந்தும் இரு நாடுகளும் படிப்
சிகைகளைக் கற்று வருகின்றன.

மஸ்ஜி஦ைப்பந்தல் வெளியீடுகள்

அட்டைப் பட ஓவியர்கள் ... 20 - 00
(35 சமூத்துப்பேனு மன்னர்கள் பற்றிய நால்)

ஆகுதி ... 25 - 00
(சிறுகதைத் தொகுதி — சோமகாந்தன்)

என்னில் விழும் நான் ... 9 - 00
(புதுக் கவிதைத் தொகுதி—வாக்தேவன்)

கல்லிகைக் கவிதைகள் ... 15 - 00
(51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி)

இராவின் ராகங்கள் ... 20 - 00
(சிறுகதைத் தொகுதி — பா ஆப்பன்)

தூண்டில் கேள்வி—பதில் ... 20 - 00
— டொமினிக் ஜீவா

வியாபாரிகளுக்குத் தகுந்த கழிவுஷ்டு:

மேலதிக விபரங்களுக்கு: 'மல்லிகைப் பந்தல்'
334 B, காந்தேசன்துறை வீதி
பாற்பாணம்.

நான் வருவேன்

— வாக்தேவன்

கணமும் தளராது கண்று கண்று
என்னுள் ஒரு வேகம் எழுக!

ஏத்தம் நடந்த பூமியில்
மனமே சிதைந்து கிடக்கிறது
பசிகொண்ட விழிகளோடு
இந்த வெளிகளில் நானும் அலைகிறேன்
பொருளந்த வெறும் பிண்டமாய்
அழகற்றுப் போனது உலகு.

இந்த மலைவேம்பு மர நிழலில்...
காற்று வீசும் ஆற்றங்கரையில்...
தனிமையில் அமரும் ஒரோர் பொழுதில்
அடி நெஞ்சில் அது நெளியும்...
அடக்கவென்று கையமர்த்தினாலோ
மீறும்...
சிவந்த கண்கொண்டு எழுந்து
சீறும்..... மனமாம்
கூட்டின் அமைதியெலாம் குலையும்!

வெறுமை பாய் விரிக்க
சோர்வு உடல் சரிக்க
ஆலைந்து உதிரும் குவிவ

கணமும் தளராது கண்று கண்று
என்னுள் ஒரு வேகம் எழுக!
வேகம் எழுக!

கடல் சூழ்ந்த கண்டத்திலிருந்து ஒரு இலக்கிய மடல்

வெ, முருசூபுதி

பெற்ற பிள்ளைகளை நீண்ட நாள் கழித்துப் பார்க்கும் போதும் சொந்தபந்தங்களின் முகங்களை அவ்விதமே தரிசிக்கும் போதும் ஏற்படுமே இனம்புரியாத பரவ சம் அதேபோன்று—

இ. சிவானந்தன், கே. எஸ். சிவகுமாரன், மௌனகுரு, செங்கை ஆழியான், தெணியான் ஆகியோரின் முகங்களை மீண்டும் பார்க்க வாய்ப்புக் கிட்டிய வேலையில் அவர்கள் என்னுடன் நேரில் பேசுவது போன்ற உணர்வு.

விமானத்தில் பறந்து வந்த மல்லிகையின் அட்டைகளில் அடுத்தடுத்துப் பார்த்தேன் அவர்களை.

நண்பர் 'ராஜஷ்ரீ'காந்தனுக்கு நன்றிக்கற என்னிடம் வார்த்தை களே இல்லை. எனக்கு புத்தகங்கள் அனுப்பும்போது, யானைப் பசிக்கு இந்தச் சோளம் பொரிகள் போதுமா' என அவர் கேட்கத் தவறுவதில்லை.

மல்லிகை மலர், இதழ்களையும், டெடாக்டர் எம். கே. எம்., சாரல் நாடன், ஜீவா, செங்கை ஆழியான் ஆகியோரது நூல்களையும் ஒரே முச்சில் அல்ல முச்சை விட்டு விட்டே படித்து முடித்தேன்.

'மல்லிகை மலர்' பற்றி இந்த மடவிள் சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வாழ்க்கைச் சுமையுடன் உழைப்புப் பாரத்தையும் தாங்கியுள்ள அந்தப் பெண்ணும் அருகே குழந்தையைத் தூக்கியவன்னைம் நிற்கும் சிறுமியும் என்னைப் பெரிதும் கவரிந்தார்கள்.

எத்தனையோ குறுக்கு வழிகளில் முன்னேறத் துடிப்பவர்களுக்கு மத்தியில், தவருன பாதைகளில் செல்வும் தேடுபவர்களுக்கு மத்தியில் அந்தப் பெண்ணும் — அச் சிறுமியும் 'ஏவரெஸ்ட்' உயரத்தில் நிற்பதாகவே எனக்குப் படுகிறது.

அந்த உழைப்புக்கு மல்லிகை அளித்த கொரவத்தை மனசாரமெச்சுகிறேன். படத்தை எடுத்த 'பேசி போட்டோ' நிர்வாகியின் கரங்களை முத்தமிட்டால் மட்டும் போதாது. இதுபோன்ற படங்களை வாசகர்களுக்கு வழங்கும் அவரை உரிய இடத்தில் கொரவித்து, சன்மானமும் வழங்குவேண்டும். அப்பெண் ஜீன் போன்ற உழைப்பாளிகளின்படங்கள் மல்லிகையின் அட்டைகளில் பிரசுரமாகும் வேலோகளில் அந்த உழைப்பாளர்களுக்கும் ஏதும் சன்மானங்கள் வழங்கத்தான் வேண்டும்.

மார்ச் மல்லிகை இதழில் — எஸ். கருணாகரன் எழுதிய குறிப்பினால் என் கண்கள் பனித்தன, 'சன்மானங்கள்' என்றவுடன் மல்லிகை ஆசிரியர் சற்று யோசிக்கலாம். ஆனால் இது போன்ற சன்மானங்களுக்கு நிச்சயம் மல்லிகை அன்பர்கள் உதவுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

உண்மையாகச் சொல்கிறேன் அந்த அட்டைப் படத்தின் பின்னால் நீண்ட சோகமான கதைகள் உண்டு. எம் எழுத்தாளர்கள் அந்த 'இயக்கச்சிப் பக்கம் போகவேண்டும்.'

உண்டு மலர் கதைகள் யாவும் எனக்குப் பிடித்தமானவை, மல்லிகை கதைகளின் தெரிவில் ஆசிரியரின் அக்கறையான கவனிப்புப் புரிகிறது.

தெளிவத்தையின் 'பொட்டு வைசுக்கிட்டுமாங்க' பெண் ஜூம் குழந்தைகளினால் மாறிப்போன புலோவியூரின் 'பாரதியும்' செங்கை ஆழியானின் 'அந்த வித்தியாசமான விதாணையாரும்', சட்டநாதவின் 'அந்தச் சிறுவன் மது'வும், வரதரின் 'தமிழ் செல்வனும்' (மல்லிகை ஆசிரியரே — ஒரு கேள்வி — வரதரின் கதாபாத்திரம் — தமிழ்வேந்தனு — தமிழ்ச்செல்வனு? — அச்சபிப்சாக்பொல்லாதது. கவனம்.. கவனம்) சமூதங்க் சோழவின் — குருக்களிடம் அடி வாங்கும் அப்பாயி — பாரிசாதகப் பையனும் — எனது நெஞ்சுகில் நிற்கிறார்கள்.

செங்கை ஆழியான் தனது கதையின் இறுதியில் சொல்லும் 'என்ன பயன்?' என்ற வரியை தவிர்த்திருக்கலாம்.

மல்லிகையின் பெயரவரி — மார்ச் இதழ் சுவாரஸ்யமாகத் தான் இருந்தது;

ஆசிரியரின் அடுத்த ஆண்டுக்கான கணக்கெடுப்பு—முற்றிலும் வித்தியாசமான முயற்சிதான், காலத்துக்குக் காலம் — மனிதர்கள் இனங்காணப்படுவது இயல்பான சங்கதிதான். ஆபினும் அவரவர் பலம் — அவரவர் பலவீணங்களுடனேயே அணைவரையும் அணைத்துக் கொள்வதுதான் — மல்லிகையின் ஆதார கருதியாக இருந்தன்னாலும் இனியும் இருக்கும் என் நம்புகிறேன்.

ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்தாலும் மல்லிகையின் 'பக்கங்களில்' — 'விளம்பரங்'களில் நிறையவே ஊகித்துக்கொள்கிறேன்; புரிந்து கொள்கிறேன். வெள்ளிலிழாவை நோக்கி செல்லும் மல்லிகை — ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தெளிவான வெளி ச் ச் தைக் காட்டியிருப்பதாகவே முல்லுகிளிருது.

கோசிலா மகேந்திரவின் "இலக்கிய காரரின் இடைத் தொடர்புகள்" கட்டுரை கவனத்தில் கொள்ளப்படத் தக்கது.

மார்ச் இதழில் பூதராயன் எழுதியள்ள 'இலக்கியச் சங்கதி' குறிப்புகளைப் படித்தபோது சில சிந்தனைகள் நிழலாடுகின்றன:

சுண்டிக்களில் மகளிர் கல்லூரியின் பத்தாம் ஆண்டு தமிழ்மாணவர்களின் இலக்கிய ஆர்வம் ஏனைய பிரதேசங்களில் உள்ள உயர்தர வகுப்புமாணவர்களுக்கு ஒரு முன்னுதாரணம், மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாசார பேரவையின் முயற்சிகள் பாராட்டத் தக்கலை.

இறுதியில் காணப்பட்ட எழுதிதானர் பட்டறைக் குறிப்புகளைப் படித்துச் சற்றுச் சிலரித்துப்போகேன். வளரும் எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் இப்பயிற்சி

தொடரவேண்டும். ஆயினும் அந்தப் பயிற்சிக் கருத்தரங்கில் உரையாற்றிய ஒருவர் 'நான் 197' இருக்கப் பின்னர் சிறு கதை கள் எழுதுவதில்லை. அப்படி இருக்க என்னை ஏன் கூப்பிட்டார் கன் என்று தெரியவில்லை' எனக் குறிப்பிட்ட தகவலைப் பார்த்து எனக்குள் சிரித்துக்கொண்டேன்.

அந்த எழுத்தாளரின் கேள்வி நியாயமானதுதான், அப்படிப் பட்டவரைக் கருத்தரங்கு அழைப் பாளர்கள் ஏன் கூப்பிட்டார்கள்? யார்... யாரை எது எதற்கு அழைக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் தெயும் இல்லாமல் போய்விட்டதா? அழைத்தவர்களின் புத்தி எங்கே போனது?

ஒரு கதை உண்டு —

ஒரு ஊரில் ஒரு பிரமுகர் இருந்தார். அவர் அடிக்கடி நான் திருமண வீடுகளுக்குப் போவதில்லை என்று சொல்லுவார். ஆனால் அழைப்பு வந்தவுடன் ஒடோடிப் போவார். போய்— விருந்தும் உண்டு, உண்டது செமித்தபின்னர், 'நான் திருமண வீடுகளுக்கே போவதில்லை... என்னை அழைத்தார் களோ தெரியவில்லை' என்றும் சொல்லிக்கொள்வாராம். ஊர் பொதுமக்கள் இறுதியாக ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். 'இனி மேல் இப்படிப்பட்ட ஆசாமியை திருமண வீடுகளுக்கே அழைப்பதில்லை' என்று.

சமகால ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு இக் குட்டிக் கதை சமர்ப்பணம்,

நாளை... நாளையென்று தன்னிப் போடப்பட்டுவந்த எனது 'சமாத்தரங்கள்' தொகுதியின் பெவளியீட்டு விழா ஜான் 2 -ஆம் மாசூட்டுவிட்டோரியாவின் தலைநகர்

நீண்டபோலில் நடைபெற அதிகம்:

எனக்கும் கடலுக்கும் வெகு நெருக்கம், கடலின் அருகே பிறந்த தன்னோ என்னவோ 'கடலின் மைந்தர்களை' எழுதினேன். கடல் கடந்து இந்தக் கடல் சூழ்ந்த கண்டத்துக்கு வந்து சேர்ந்தேன். எனது 'சமாத்தரங்கள்' தொகுதியின் பிரதிகளும், இந்துமா கடலையும் — பசபிக் சமுத்திரத்தையும் கடந்து ஒருவாறு வந்து சேர்ந்து விட்டது. என்னதான் கடலுடன் நெருக்கம் இருந்தாலும்—இன்னும் நீந்தத் தெரியாது. எட்டு வயதில் நீந்தப் பழக்க சென்று— கடல்தாய் என்னை அணைத்து, அழைத்துச் செல்லப்பார்த்தாள். அம்மா செய்த புண்ணியம் உயிர் தப்பிப்பிழைத்தேன். அங்றுடன் கடல் குளிப்புக்கு 'முழுக்கு'ப் போட்டாயிற்று.

இப்படி எத்தனை நெருடலான கதைகள்... இலக்கியமாக்க எத்தனையோ உண்டு. இயந்திர உலகில் நேரம்தான் பஞ்சம்.

என்ன முருகபூதி, இப்போது இலக்கிய மடலுடன் நின்றுவிட்டானு? என் கேட்கிறிருக்களா? அதுதான் இல்லை—விரைவில் 'மல்லிகை'க்கான எனது சிறு கதையும், 'மல்லிகைப் பந்தலு'க் கான நாவலும் பறந்து வந்து சேரும்.

'எழுதுவது மட்டும்தான் எழுத தான் வேலையா?' எனக் கேட்டால், நான் இல்லையென்றுதான் சொல்வேன். இலங்கையிலும்சரிசுவும் திரேவியாவிலும்சரி நான் எழுதுவதுடன் நிற்கவில்லை.

பத்திரிகையில் வேலை செய்த வன் என்ற ஒரே காரணத்துக் காக—இங்கு நன்பர்களின்—அன்பர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது, புதினம் கேட்பவர்கள் பொழுது போக்குவதற்காக—அரசியல் அரட்டைக்களுக்கு வருபவர்கள் அதிகம்:

தொலைபேசி இலக்கநிகளைச் சமுற்றி 'ஹலோ... சிலோன்ல்... என்னவாம் புதினம்?' என்று கேட்டுவிட்டு, தமக்குத் தெரிந்த அரசியலைக் கக்கிவிட்டு, அடுத்த தமது சொந்த அலுவல்களைக் கவனிப்பவர்களைத் தீண்மும் அறிந்துகொண்டேன்:

எனக்கு இச்செயல் சலிப்பையே நந்தது.

அப்படிப்பட்டவர்களிடம் 'உருப்படியாக எதனையும் செய்யுங்கள்' எனக் கேட்டேன்:

'என்ன உருப்படியான பணி, நீரே சொல்லும்' என்றனர்.

நீண்டநாள் என் உள்ளத்தில் கருக்கூட்டிய திட்டத்தைப் பிரசுவதற்குத் தீர்மானித்துவினேன்.

இலங்கையில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மாணவர்களுக்கு உதவி வழங்கும் புலமைப் பரிசில் வழங்கும் திட்டம். வட, சிங்கு மாகாணங்களில் எனக்குத் தெரிந்தவர்களுடன் நானே இரவு பகலாகக் கடிதங்கள் எழுதி... எழுதித் தொடர்பு கொண்டேன்.

முதல் கட்டமாக உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் பத்துப் பேரின் விபரங்கள் கிடைத்தன. இவர்களின் பெற்றேர்களை சொந்த மன்னிலேயே பறிகொடுத்தவர்கள்.

கடந்த ஜெவரி முதல் இம்மாணவர்களுக்கான நிதி உதவி நேரடியாகவே அனுப்பிவைக்கப்படுகிறது.

இங்கே என்னிடம் தமிழ் தட்டச்சு இயந்திர வசதியே இல்லை. புலமையும் ஆயுதமாக்கித் தான் பணிகளைத் தொடர வேண்டியுள்ளது.

தமிழ் 'கம்பியூட்டர்' எழுத துக்கா இந்தியாவிலிருந்து வரவழைத்துக்கொடுக்கிறேன்.

வழைத்துள்ளோம்: விரைவில் தமிழ் கம்பியூட்டர் எனக்கு உதவும். அடுத்தகட்டப் பயிற்சி அதுதான். இவ்விதம் முதல் கட்டமாக சமார் பத்து மாணவர்களுக்கு. உதவு முன்வந்த நண்பர் களும் அன்பர்களும்— அம்மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகம் செல்லும்வரையில் உதவி வழங்கத் தயாராகி இருப்பது ஏனையோர்க்கு முன் மாதிரியானது.

இந்தப் பணியைக் கேட்டபலர்... 'எனக்கும் ஒரு பிள்ளையைத் தாருங்கள்' என்று முன்றியடிக்கிறார்கள்.

எனது புத்தக வெளியீட்டு விழாவில் கிட்டும் விற்பனை இலாபம் முழுவதையும் இந்த புலமைப் பரிசில் திட்டத்துக்கு வழங்குவதற்குத் தீர்மானித்துவினேன்.

ஜான் மாதம் இப்புலமைப் பரிசில் திட்டத்துக்கான 'நம்பிக்கை நிதியம்' உருவாக்கின்றும். அதன் பின்பு இந்த நிதியம் மூலம் மாணவர்களுக்கு உதவி வழங்கப்படும்.

கலைநிகழ்ச்சிகளின் மூலம் தூண்டியிலும் பாரம்பரிய மரபை மாற்றி—இலக்கிய நால் வீற்பனைகளின் மூலமும் புனர்வாழ்வுக்கு உதவுமுடியும் என்ற புதிய மரபை தோற்றுவிக்க முயன்றுள்ளேன்.

என்னதான் புனர்வாழ்வு— புனரமைப்பு முயற்சிகள் என்று நாம் எழுதினாலும்— பேசுவது மறுபுறம் அழிவுகள் தொடர்வுவதைக் காணச் சுகியாத மனம் தானே இலக்கிய மனம்,

வடக்கிலும்— சிங்கிலும்— தொடரும் அவச்சாவுகளை நிறுத்த வழி யே தீய தீய இல்லையா? என்மனம் விமியது. அடுத்தடுத்து பல நண்பர்களைப் பறி கொடுத்து 'சொல்லாகாதவன்' போன்று இங்கிருந்து அழுதிருக்கிறேன்.

உலக சமாதானத்துக்காக சல்லித்தத் என்ற நடிகர் ஐப்பாளில் பாதயாத்திரை சென்றார்.

அனுவாயது உற்பத்தியை எதிர்த்து பிரிட்டனில் — ‘கிரீன் என் ஹோமஸ்’ என்ற இடத்தில் கிராமப்புற மக்கள் இப்பொழுதும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றனர்.

வட இந்தியாவில் ஹரிஜன மக்களின் நலன்களுக்காக பிரபல இந்திய நடிகை ‘ஃபானு ஆஸ்மி’ சாத்வீகப் போராட்டம் மேற்கொண்டார்.

நெல்கள் மன்டேலாவை விடுவிக்கக்கோரி — பிரான் வில் கலைஞர்கள் மாபெரும் இன்னிலை நிகழ்ச்சியையே நடத்தினார்.

இப்படியிருக்க —

மனித நேயத்துக்காக - மனித உரிமைக்காக — சமாதானத்துக்

காக குரல் கொடுக்கவேண்டிய எழுத்தாளர்கள் — பத்திரிகையாளர்கள் ஏதாவது செய்யத்தானே வேண்டும்.

ஆம்... நானும் ஒரு முயற்சியில் தீவிரமாக இறங்கியுள்ளேன்.

ஒரு படைப்பாளி — ஒரு பத்திரிகையாளன் என்ற அளவில் அந்த எல்லைக்குன் நின்று என்னும் கேட்காளன் முடிந்த பணி கூத்தான் செய்து வருகின்றேன்.

பகவத்கிதை சொல்கிறது —

‘கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பார்த்தோ — என்று.

அதுபோன்று எனக்குரிய சமுதாயக் கடமையைச் செய்தேன் என்ற மன நிறைவுண்டு.

மீண்டும் சந்திப்பேன்.

வளர்ப்பு நாய்

— டன்கபூர்

சரசரக்கும் சத்தம் ஒன்று செவியைத் தொட்டால் போதும் வாயைப் பின்து நாக்கை நீட்டும். கல்லெறியும் பொல்லடியும் பட்டு பழக்கப்பட்ட தோசம்.

சட்டியும் பாளையும் குப்புறப் படுக்கும் பரண் கீழ் பாத்தி கட்டி உலகை வெறுத்த பாவணையில் உறங்குவதைப் பார். வழி அனுப்பி வைப்பதுமில்லை. வாலாட்டி வர வேற்பதுமில்லை.

ஹாரார் அடுக்களைக்குள் அத்துமீறிப் போய் அடிப்பட்டு அழிந்து கிடக்கும் உணக்கு கொஞ்சம் கூட வெட்கமாய் இல்லை.

நெருப்புத் தணவ் கொட்டினால் போல் உடம்பு மயிர் கொட்டி வயது போன கிழமு. படு; கண்களை இறுக்கிக் கொண்டு இன்னுமொரு நாளில் இறையடி சேர்ந்திடுவாய்.

சோவியத் யூனியனிலிருந்து வெளிவரும் தமிழ், ஆங்கில நூல்கள், சஞ்சிகைகள் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

- ① தத்துவார்த்த சோஷலிஸ் அரசியல் நூல்கள்
  - ② உயர் கல்விக்குத் தேவையான விண்ணான், தொழில் நூட்ப, அறிவு சார்ந்த பாட புத்தகங்கள்.
  - ③ ரஷித்துச் சுவைக்கத் தனுந்த தரமான இலக்கிய நூல்கள்.
  - ④ சோவியத் யூனியனை உள்ளும் புறமுமாய் அறிந்து வைக்கத் தக்கதான் மாதாந்த சஞ்சிகைகள்.
- இவை அனைத்தையும் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உலகப் புகழ்பெற்ற படைப்பாளிகளான டாஸ்ஸ்டாய், மாக்ஸிம் கார்க்கி, ஆண்டன் செகாவ் போன்ற எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும் நம்மிடம் உண்டு.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட்.

: புதுத் தாலை:

15/1, பஸ்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தலையைகள் :

124, குமரன் ரத்தினம் வீதி, கொழும்பு-2.

36111

இறுதியாக...

— மேமன்கவி

உன் உக்கிரத்தின் முன்னே
என் உறைதல் இனி சாத்தியமில்கூடு

மின் விசிறிக்கு அடிமையாகிப்போன
என் கவிதை எழுதலுக்கான
காகிதங்களுக்கு போல்
எனது உச்சந்தலைக்கு இடியாகிவிட்டது
சுதந்திரத் தாகம்.

பனித்திரையை கிழிக்கும்
தனித்த கூர்ய கதிர்போல்
இன்றைய நாள்தனை கிழிக்கும்
அவஸ்தைகள் வடிந்தும்
இனி கவிதையும் சாத்தியமில்கூ
என் உறைதலை போல்.

செப்பனிட வேண்டிய
ஒரு விட்டின் வாசலிலிருந்து வரும்
உன் உபரீதங்களின் உச்சாடனங்களால்
இனியும் உபயோகமில்லை.

ஏனெனில் —
கால மேடையில் நடக்கும்
இந்த சுழற்சி நாடகத்தில்
எனது பாத்திரம்
ஏற்கனவே உரைக்கப்பட்டு விட்டது.

உன்னால்
என் உயிரிருக்கு உத்தரவாதம்
இனி, இல்லையென்றாலும் —
என் உரிமைக்கான உண்மை
உன்னை பயறுத்தத்தான் போகிறது
சுதை உரிந்த மனித முகம்போல்.

அதனால்தான் — எனக்கான
உறைதலும், கவிதையும்
இனியும் சாத்தியமில்கூ என்றேன்.

உயிர் த்துவிட்ட என்னில்
என்றே தரித்து நின்ற
ஆவேசம் — இறுதியாக
உனக்கான முடிவை
சமந்து வருகிறது
புரிந்ததா உணக்கு?

யாழ்ப்பாணத்தில்

தி. ச. வரதராஜன் (வரதர்) அவர்களது
65-வது பிறந்தநாள் விழா.

— நெல்லீல் க. பேரன்

01 - 07 - 89 சனிக்கிழமை முது
பெரும் எழுத்தாளர் வரதரு
டைய 65-வது பிறந்த தினவிழா
யாழ்ப்பாணம் ஒட்டுமடம் வீதி
(சிவலிங்கப் புளியடியில்) உள்ள
எழுத்தாளர் தம்பதிகள் திரு.
நா. சோமகாந்தன் (சுழற்சுச்
சோமு) பத்மா சோமகாந்தன்
இருவரதும் இல்லத்தில் வெகு
விமிரிசையாகக் கொண்டாடப்
பட்டது:

நண்பகல் 12 மணியளவில்
யாழ் குடாநாட்டின் பல பாகங்
களிலும் இருந்து, எழுத்தாளர்
களும், இலக்கிய அபிமானிகளும்
வருகைதாத் தொடங்கினர்.
சோமகாந்தன் தம்பதிகள் அனை
வரையும் புன்மூலவலோடு வர
வேற்று உபரீத்தனர். மதிய
போசன விருந்து முடிந்ததும்,
பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில்
விழா ஆரம்பமானது. பேராசிரியர் கா.
சிவத்தம்பி நிகழ்ச்சிகளை
நெறிப்படுத்தினார். பேராசிரியர்
பேசுகையில், 'மறு மலர் ச் சிக்
காலத்தில் வரதர், நவாவிழியர்
சோ. நடராசன், சோதி, சம்பந்தன்
போன்றேரின் முயற்சிகள்
வெகுவாகக் கணிக்கப்பட்டன.
இவர்களது முயற்சிகள் நலீன
தமிழ் இலக்கியத்தை ஜனரஞ்சு
கப்படுத்தக் காரணமாகின். வரதர் சுழற்சு நவீன இலக்கியத்
தின் சமூகச் கடப்பாடு பற்றி அதி

கம் எழுதினார், இவரது 'கற்பு'
என்ற குதை அண்மையில் மறு
பிரசரமானது. இந்தக் காலத்
திற்கும் பொருத்தமாகவுள்ளது. அச்சுச் சாதனம் ஒன்றின்
பொறுப்பாளர் என்ற வகையில்
அவரது பணி இன்றும் முக்கிய
மானது. 'வரதரது பல குறிப்புக்
கள்' தமிழில் ஒரு நல்ல முன்
மாதிரி, எமது புத்தகப் பண்
பாட்டை ஜனரஞ்சகப் படுத்துவ
தில் வரதரும், நந்தியும் மிகவும்
பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். கருத்து
வேறுபாடுகளைப் பொருப்படுத்
தாமல் எல்லோருடனும் சேர்ந்து
மழுகும் பண்பு வரதருடையது,
சமூகவியல் ரீதியில் பார்ப்பதா
னால் ஒருவரது குடும்பப் பின்
னணி சரியாக அமையாவிட்டால்
இத்தகைய விழாக்கள் சிறப்பாக
அமையாது. இந்த நாடு சகஜ
நிலையில் இருந்தால் இன்று வரத
ருடைய பிறந்தநாள் விழாவைக்
கொண்டாட எத்தனையோ எழுத்
தாளர் மன்றங்களும், அமைப்புக்
களும் முயற்சி எடுத்திருக்கும்'
என்றார்.

வரதருக்கு பேராசிரியர் கா.
சிவத்தம்பியும், திருமதி வரத
ருக்கு திருமதி பத்மா சோம
காந்தனும் மலர் மாலைகளை அணி
வித்துக் கௌரவித்தனர்.

வந்திருக்கும் அணவருமே வரதரை வாழ்த்திப் பேசவேண்டும் என்று பேராசிரியர் விருப்பம் தெரிவித்ததோடு, முதுமை அடிப்படையில் பேசுமாறும் அன்புடன் வேண்டிக்கொண்டார்.

முதலில் சொக்கன் வரதருக்கு மாலை அணிவித்துப் பேச ஆரம் பித்தார். “அறுபதாவது ஆண்டு விழாவை வரதருக்கு நாம் கொண்டாடவில்லை. அறுபதை விட 6 வயதுதான் விழாவிற்குப் பொருத்தமானது. ‘மறுமலர்ச்சி’ பத்திரிகை வெளிவந்த காலத்தில் வரதரை நான் அதிகசயத்தோடு பார்த்த காலம் இருந்தது. வேஷ்டி, நாஷனல், ஜிப்பாவோடு கைபில் பிரீவிகேஸ்டன் மிடுக்காக நடந்து மூபார்வதி அச்சகத்தி னுள் இவர் நுழைவதையும், அங்கு புறுவ பார்ப்பதையும் கவிஞர் நாகராஜனும் நானும் ஆஸ்பத்திரிக்கு முன்னால் நின்று அதிசயமாய்க் பார்ப்போம். பல எழுத்துக்கை முன்னேடிகளை ஊக்குவித்த பணி இவருடையது. ‘தேன் மொழி’ என்ற கவிதைச் சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். ‘ஆனந்தா நாட்காட்டியை அழகாக வெளியிட்டார். தற்போது மாதம் ஒரு நாவல் திட்டத்தை முன்வைத்துள்ளார்: பிரசரத் துறையிலும் பல வெற்றிகளைட்டியுள்ளார்’ என்றார்.

மல் விடை க ஆசிரியர் திரு. பெடாயினீக் ஜீவா பேசகையில், “எம் மத்தியில் பல பழைய எழுத்தாளர்கள் இன்னும் ‘மாஜி’ களாக இருக்கும்போது வரதர் மட்டும் இன்றும் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார். ‘மறுமலர்ச்சி’யை விட மல்லிகையில் அதிகம் எழுதியுள்ளார், இன்றைய விழாவில், “டேய் சொக்கா!... வரதருக்கு விழா” என்று வாய் நிறையச்

சொல்லி மகிழ் ரசிகமணி செற்றி தாதன் நம்மிடையே இல்லை. வரதருடன் நன்றாக உறவாடிய ‘நந்தி’ அவர்களும் வண்டனில் இருக்கிறார்கள் சோதர எழுத்தாளர்களைப் பாராட்டும் பண்பு எம்மிடம் உண்டு, வரதர் முற் போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் யாழ்ப்பாணக் கிளைத் தலைவராக இருந்தார். நான் ‘மாடு’ மாதிரி மல்லிகையை மாத்திரம் ஒழுங்காக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். வரதர் வெள்ளாடு மாதிரி பல்வேறு சஞ்சிகைகளை கண்ணும் நடத்தி வந்திருக்கிறார். எமது எழுத்தாளர்களின் நூல்களுக்கு தமிழ்நாட்டில் வரவேற்பு உண்டு, அங்குள்ள எழுத்துச் சீரிதிருத்தப் படி அச்சடித்தால் 400 பிரதிகளை வாங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எமது மண்ணையும், எழுத்தாளர்களையும் தமிழ் நாட்டில் நன்கு மதிக்கிறார்கள். கைலாசபதி, டானியல் இருவர்களும் இழப்பை அங்குள்ள பல எழுத்தாளர் நண்பர்களால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை’ என்று எடுத்துச் சொன்னார்.

தொடர்ந்து திரு. ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை பேசகையில்,

“எழுத்தாளர் மத்தியில் முரண்பாடுகள் இருக்கலாம், பகை இருக்கக்கூடாது என்று வாழ்பவர் வரதர். இவரிடம் ‘கப்படா’ ‘பந்தா’ என்று ஒன்றும் கிடையாது’ என்றார்.

கவிஞர் சோ: பத்மநாதன் பேசகையில் “தமது முதலாவது கவிதையை ‘ஆனந்தன்’ வாராஇத் தில் வெளியிட்டுத் தன்னை வளர்த்துடன், நவாலியூர் சோமகந்தரப் புலவரின் கவிதைகளில் தமக்கு ஈடுபாட்டையும் வளர்த்தவர்

வரதர் என்றும், அச்சுக்கலையை அழகாகச் செய்வதில் அவருக்குள்ள திறமையையும் மெச்சினார்.

கலாநிதி சி. மௌனங்குருவீன் வாழ்த்துரையைத் தொடர்ந்து, ‘உதயன்’ பத்திரிகை ஆசிரியர் ஆ. கானமயில்நாதன் பேசகையில் “மாணவப் பருவத்தில் இருந்தே வரதர் எனது அபிமான எழுத்தாளர், ஈழநாடு ஆசிரியராக இருந்த இராஜ அரியரத்தினத்துடன் பல தடவைகள் வரதருடன் சந்திப்புகள் நடந்தன, நல்ல விடயங்களை உடனே படி அச்சடித்தால் 400 பிரதிகளை வாங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எமது மண்ணையும், எழுத்தாளர்களையும் தமிழ் நாட்டில் நன்கு மதிக்கிறார்கள். கைலாசபதி, டானியல் இருவர் கவிஞர் முருகையன் பேசகையில், “ஏதாவது ஒன்றைப் புதிதாகச் செய்யவேண்டும் என்ற தூண்டுதல் உள்ளவர் வரதர். இவர் ஒரு கலைஞர் பேசுவதையும் நான் மனதில் கொண்டுள்ளேன்” என்றார்.

செம்பியன் செல்வன் பேசகையில் “இங்குள்ளவர்கள் அனைவரும் வரதரைவிட வயதில் குறைந்தவர்கள் அவரை வாழ்த்துவதை விட அவரது ஆசிரியைப் பெறுவதே மேலானது. பல சஞ்சிகைகளை நடாத்திய வரதரால் ஒரு சஞ்சிகையைத் தன்னும் ஒரு சஞ்சிகையில் நடாத்த முடியவில்லை. காரணம் பண வகுல் விடயத்தில் இவர் கண்டிப்பாக இருப்பதில்லை” என்றார்.

நீரவை பொன்னையன் பேசகையில், “இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை இவர் அமைதியான போக்குடையவர்” என்றார்.

இடையில் பேராசிரியர் சிவத் தமிழ் எழுந்து இலக்கிய அன்பர்கள் சார்பாகச் ‘சில பரிசில்கள்’ வழங்கப்படும் என அறிவித்தார்.

பரிசுகளை வரவர் தம்பதிகளுக்கு திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், டூ. மூர்த்தரசிங் ஆசிரியோர் கொடுத்தார்கள். தொடர்ந்து கவிஞர் முருகையன் பேசகையில், “ஏதாவது ஒன்றைப் புதிதாகச் செய்யவேண்டும் என்ற தூண்டுதல் உள்ளவர் வரதர். இவர் ஒரு ஒயில்பெயின்ரரும் கூடு” என்றார்.

செங்கை ஆழியான் பேசகையில், “பல இலக்கியக் கோட்டாடுகளைக் கொண்டவர்கள் இணைந்து நடந்தும் பெருவிழா இது. 25-க்கு மேற்பட்ட நாவல்களையும், ’60-க்கும் மேலான பாடநூல்களையும் நான் எழுதிப் பிரசரிப்பதற்கு எனக்குப் பல வழி களிலும் பாடஞ்சு சொல்லித் தந்த வர் வரதர்” என்றார்.

‘சூழநாடு’ பத்திரிகையின் சார் பாக திரு. மாணிக்கம் வாழ்த்துரை வழங்கினார்: தொடர்ந்து

திருமதி கோகிலா மணேந்திரன் பேசகையில், “டாக்டர் மு. வகூத்து மது மாணவர்களிடம் ‘மணி மூர்’க் கொண்டாடவேண்டாம் என்று சொன்னாராம். பெஞ்சமின் பிராங்கிளினிடம் ஒருவர் உங்களுடைய வெற்றியினரக்கியம் என்ன என்று கீட்டபோது ‘நான் மற்றவர்களில்

உறைகளைச் சொல்வதில்கூ, நிறைகளைப் பாராட்டுகிறேன்" என்றாம். அவ்வாறே வரதர் பல்லை எதிர்பாராது நல்லவற்றை நப்பாராட்டுபவர்" என்றார்.

தெனியான் பேசுகையில், "எல்லா எழுத்தாளர்களதும் எல்லாப் படைப்புக்களும் நல்லவை அல்ல, ஆனால் வரதரின் சிறுகதைகள் எல்லாமே நல்லவை" என்றார்.

நெல்லை க. பேரன் பேசுகையில், "வரதரது மாதம் ஒரு நாவல் திட்டம் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் புத்தக விற்பனையும் வெற்றி பெறவேண்டும். எமது நூல்களில் 400 பிரதிகளைத் தமிழ்தாடே வாங்கத் தயாராக இருப்பதாக ஜீவா சொன்னார் அப்படியானால் எமது அரசாங்கம் எம் மிடம் 800 புத்தகங்களாவது வாங்க முடியாதா? இல்லாதபட்சம் 400 பிரதிகளைத் தயார்க்க உடனே வாங்கி பண்ண சொந்தது எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கக்கூடாதா?" என்று கேட்டார்.

சாந்தன் பேசுகையில், எனது "ஒட்டுமா என்ற நவீனத்தை வெளியிட்டு உதவிய வரதர் இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதில் வல்லவர்" என்றார்.

கம்பன் கழகச் செயலாளர் ஜீயராஜ் பேசுகையில், "வரதரை வாழ்த்துவதற்குத் தணக்கு இன்னும் பல மேடைகள் கிடைக்க இருக்கின்றன" என்ற சஸ்பென்சோடு பேசி முடித்தார்.

இறுதியாக வரதர் ஏற்புரையின்போது தம்மை வாழ்த்திய அஸைவருக்கும் நன்றி சொல்வதைத் தவிர வேற்றுகின்றும் இல்லை என்று சொல்லி அமர்ந்தார்.

திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் அஸைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்தார். உண்மையில் வடை, பாயத்துடன் அறுசவை உணவளித்து இறுதியில் பீடாவும் கொடுத்து

தகவம் சிறுகதைப் பரிசு

மல்லிகை 215-ஆம் இதழில் பிரசரமாகியுள்ள 'விடியாத இரவும் ஒரு மணிதனும்' என்னும் சிறுகதையை, 1998-முன்றாவது காலாண்டின் முதற்தால் பரிசுக்கு உரிய கதையாகத் 'தகவம்' இம்முறை தெரிவு செய்துள்ளது. இந்தக் கதையைப் புனைத்த செங்கை ஆழியான் அவர்கள் தகவம் பரிசு ரூபா 150/-ஆய், பெறுகிறார்.

திரு. வெ. முருகபூபதி எழுதி விரகே சரியில் வெளிவந்த 'புதர்க் காடுகளில்' என்னும் சிறுகதைக்கு இரண்டாவது பரிசு ரூபா 100/- வழங்கப்படுகிறது.

எழுத்தாளர்களை மகிழ்வித் தசோமகாந்தன் தம்பதிகளை எல்லோரும் நினைவு கூறந்தவாறே கலைந்தனர். இப்படி ஒரு நல்லசாப்பாட்டைச் சாப்பிடுவதற்காகவாவது சோமகாந்தன் தனகு 60 வயது வரும்வரைக்கும் வாழ்விலண்டும் என்று கலாந்திசி. மெளன்குரு நகைச்சுவையாக பேசியதும், பேராசிரியர் சிவத் தம்பி சோமகாந்தனிடம் எழுத்தாளர்கள் உங்களது பிறந்திக்கிடையைப் பதிந்து வையுங்கள் என்றும் அவரை "நெஜிஸ்ரார் ஒவ்வைற்றேர்ஸ் பேர்தல்" என்று பட்டம் கொடுத்ததையும் எம்மால் மறக்க முடியாது.

தினமும் ஏக்கங்களின் மத்தியில் வாழும் இன்றைய யாழ்ப்பாணச்சுழிநிலையும் இத்தகைய இனிய நிகழ்வுகள் நடைபெறுவது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றல்வா?

இந்த விழாவை ஒழுங்கு செய்து சிறப்புற நடாத்திய சோமகாந்தன் தம்பதிகளுக்கு மறுபடியும் எனது பாராட்டுக்கூண்.

கோடை வெயில்

எஸ். கருணாகரன்

பணிமுடும் புகையிருளில் முகம் நனைந்த பசிய மரங்கள். கடுமூழைப்பின் பண்பொழுக்கில் சிறு புள்ளினைக் குடியிருப்பும் செந் நாக்கு அனாய் பிளம்பாய் அவகிரண்டுள்; சுதந்திரக் கீழமும் வைகறையின் காலமதில் நிதமாய்.

பூமியின் கழற்சியில் பகல் வளர்ந்தது நெருப்பாய்: ஆலையுள் நூலாய் அலைந்தவர் வாழ்வும் சேற்றினில் வயலினில், கடையினில், தெருவினில், எங்கும் வாழும் ஏழைத் தொழிலாளர் குருதியும் நீராய்க் கரைந்தது உழைப்பில்:

இடையின் அழகும் கழிவும் யார் பார்ப்பார்? மடியிற் கமையுடன் மற்றென்று இடையிலும் சுமையாய்க் கோகழும், சுந்தரியுள் வாழ்வுச் சோபணம் சுடரிமந்து கெட்டொழிந்த விதியாய் நாளும் வெறுமையுடன் வறுமையாயு:

இரவின் முசிகிலைப்பிற்காய் பகற்காலமதின் கவாசத்துள் வாங்கல். கொடித்தின் சிறுமையுடைத்துச் சீறியெழுந்த மகிழையின் மாசற்ற ஒளிச் கடராய்ப் புரட்சியும் புத்தக் காய்க்கும் பூ அரும்பின் முண்பாய் புது யுக வெழுக்கிப் பாடு

சடு! குரியனே! உன் இயல் கொண்டமட்டும் அனலாய்க் கொப்பளிப்பெல்மறுபடியும் பீனிக்ள்சாய் வான் முகடுதொடும் வலியமரங்கள் நாம்.

கொழுத்தட்டும்: ஆக்கினைகள் கொடுமாய் நிகழ்டும். குஞ்சினைக் கொத்திக் கலைக்கட்டும் குருவியும் தேவலில் நாமெலாம் கூடிப் புணர்ந்து செந்தனற் குட்டினுள்ளும் செம்மையாய் வாழ்விசைக்க மூகம் மூடுவோம் மானுட ஒவ்வாய்,

நானும் எனது நாவல்களும்

செங்கை ஆழியாள்

எழுத்தில் தமிழ் நாவலிலக்கியம் நடைபயிலத் தொடங்கி ஏறத்தாழ நூற்றிப் பண்ணிரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இந்த நண்ட கால வரலாற்றில் கால நூற்றுண்டுகால தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் எனது நாவல்கள் பட்டியல் என்ற வகையில் சேராது. பங்களிப்பு என்ற வகையில் கணிக்கப்படுவனவாக கடந்த சாப்தத்தில் மாறிவிட்டதால், நாலும் எனது நாவல்களும் என்ற இந்தச் சுயமதிப்பீடு நியாயப் படுத்தப்பட்டுக்கூடிய இலக்கிய அம்சமெனக் கருதுகிறேன். இலக்கிய அம்சம் என்ற வார்த்தைப் பிரயோகம் இலக்கிய விமர்சகர்களுக்கு உவப்பற்றதாக இருக்கின்ற, இலக்கியத் தகவல் என எடுத்துக் கொள்வதில் எனக்கு ஆட்சேபணியில்லை.

1976-ஆம் ஆண்டு முடிவு வரை அழுத்தில் நானூற்றேழு நாவல்கள் வெளிவர்த்திருக்கின்றன. (நா. கப்பிரமணியம் 1978)

எனது கணிப்பின்படி 1985-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த அறிஞர் சித்தி லெப்பையின் ‘அசன் பேயுடைய’ கதை தொடக்கம். 1989-ஆண்டு மார்ச் மாதம் வெளிவந்த செங்கை ஆழியாளின் ‘மண்ணின் தாகம்’ வரை ஜிந் நூற்றிப் பண்ணிரண்டு நாவல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இவற்றில், இருபத்தைந்து நாவல்கள் என்னுடையவை என்ற பட்டியல் கணிப்பு. ஆரோக்கியமான இலக்கியமான கணிப்பன்று, என்பதை நானே வற்புறுத்திச் சொல்லி விடுகிறேன்.

நான் இதுவரை எழுதிய மூப் பத்திமூன்று நாவல்களில் இருபத்தைந்து நாவல்கள் நூலுறுப் பெற்றிருக்கின்றன. இந்த நாவல்கள் எனது ஆக்க இலக்கிய நோக்கின் வளர்ச்சிப் படிகள். எனது முதல் நாவலான ‘நந்திக்கடல்’ யாழிப்பாண இராச்சியத்தின் ஒரு பொற்காலத்தைச் சித்திரிக்கும் வரலாற்று நாவலாகும்.

இந்தவினம் எழுதப்பட்ட கால கட்டத்தில் என் சமுதாய நோக்கும் உணர்வும் பிரச்சினைகளுக்கு அப்பாற் பட்டவை. மனித குலத்தின் என்றும் அழியாத உணர்வுகளான ‘காதலையும், வீரத்தையும், தீயாகத்தையும், அரசியல் சதிகளையும்’ தமிழ் உணர்வுடன் இலக்கிய நடையீல் வெகு கம் பிரமாகச் சொல்லிவிடும் என்னத்தின் விளைவு. சமூகத்தின் பிரச்சினைகளையும் முரண்பாடுகளையும் ஆழியாகச் சித்திரிக்காது கற்பண கலந்த சம்பவங்களைச் சுவைபடக் கூறுவதில் நாட்டம் கொண்டதன் விளைவாக ‘நந்திக்கடல்’ என்ற எனது முதல் நவீனம் பிறந்தது. (செ. ஆ. - 1977).

■ 1958-ஆம் ஆண்டு, அப்போது எனக்கு வயது பதினேழு. அப்போது மாழிப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி யில் சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திர வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலம். என்னுடன் கூடவே இன்று பிரபல்யமான எழுத்தாளர்களாக விளங்கும் செம்பியன் செல்வன், து. வைத்திலிங்கம் ஆகியோரும் கல்வி கற்று வந்த னர். அகிகால கட்டத்தில் எங்களது சிந்தனைத் தடத்தை எங்களுக்கு ஆசிரியர்களாக வாய்ந்த மூவர் கூடுதலாக ஆக்கிரமித்திருந்தனர். இந்த மண்ணில் பெறும் பொதுவுடைமை வாதியாக வாழ்ந்து முடிந்த அமரர் மு. கார்த்திகேஸன், இன்றும் பொதுவுடைமைவாதியாக வாழ்ந்து வரும் திரு. வெ. ஏரம்பழுர்த்தி ஆகிய மூவரினதும் கருத்துக்களால் நாங்கள் கவரப்பட்டோம். அமரர் கார்த்திகேஸனின் அரசியற் கொள்கைகள் என்னைக் கவர்ந்தன;

திரு. அற்புதரத்தினைத்தின் வர்க்க பேதமற்ற சமூகத்தை உருவாக்கும் கருத்துத் தடங்கள் என்னை அவர்பால் ஈர்த்தன. இவற்றிற்கும் மேலாக திரு.வெ. ஏகாம்பர மூர்த்தி அவர்களின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள் என்னை ஆக்கிரமித்தன. அரசியல் வேறு, இலக்கியம் வேறு என்ற இருகோணச் சிந்தனை கருக்கு ஆட்பட்டு, இருந்தமைக்கு எமது ஆசிரியர்கள் ஒருவகையில் காரணர்கள் தாம்.

‘அந்த எஸ். எஸ். சி. வகுப்பிலே, பிரார்த்தனை மண்டபத்து மேடையில் பின்புறத்திலே அந்த ஒடுங்கிய அறையிலே, ‘கணக்குப் பாடம் போதும், மிகுதியை நாம் களாகப் படித்துத் திறமைச் சித்தி வாங்கி உங்கள் நற்பெயரைக் காப்பாற்றுவோம். இப்போது, நீங்கள் கதை சொல்லுவங்கள்.’ என்று நவேந்திரராசா (குணராசா)வாக இருந்த பையணையும், மற்றும் ராஜகோபால், வைத்திலிங்கம் போன்ற பையண்களையும் இப்போது நினைக்கிறேன். கு. ப. ரா., அகிளன், கல்கி, வ. வே. சு. ஜியர், பாரதி, மு. வ., உ. வே. சா. போன்ற வர்களுடைய எழுத்துக்களையும், மற்றும் புதுமைப்பித்தனுடைய எழுத்துக்களையும், கண்ணப்பநாயனரைப்போலத் தின்று பார்த்து அந்தப் பருவத்தில் அவர்களுக்கு எது நல்லதென்று தெரிந்தெடுத்துத் தந்தெல்லாம் இப்போது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.’ (வெ. ஏரம்பழுர்த்தி - 1985.)

உரம்பழுர்த்தி ஆசிரியர் அறி முபைபடுத்திய நூல்கள் எல்லா வற்றையும் படித்தோம் என்பதி அம் கற்றோம் என்பதே பொருத் தம். வகுப்பில் ஒவ்வொரு மாண வனும் ஒவ்வொரு இலக்கிய நூல் வாங்கி ஒரு நூலக்கத்தை அவரே தொடக்கி வைத்தார். வீட்டில் என் 'முத்த சகோதரர் புதுமை வோலன் சேகரித்து வைத்திருந்த நூற்றுக் கணக்கான இலக்கியப் புத்தகங்கள் எனக்குத் தீணியாயின்'. அந்த வயதிலேயே இலக்கியச் செல்நெறியை ஓரளவு புரிந்து கொண்ட நிலை. கல்கியின் சிரித்திர நாவல்கள் மாதினை வெகுவாக ஊடுருவி ஆக்கிரமித்திருந்த காலம்.

எஸ்.எஸ்.சி. முதற் பிரிவில் சிற்தியடைந்த கையோடு, பல்கலைக் கழகப் புகுழுக வகுப்பில் சேர்ந்துகொண்ட காலவேளையில் ஜோராப்பிய வரலாற்றினை ஆசிரியர் கணேசரத்தினமும், இலங்கைச் சரித்திரத்தை திரு. ஸ்ரீ வாசனும், அமரர் எஸ்.பி. குமாரசாமியும் கற்பித்தனர். வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் ஆழ்மனதில் படிந்த கண்முன் கதைகளாக விரிந்துகொண்டிருந்த வேளையில், என் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் என் கற்பணக்குத் தீ முட்டிலிட்டனர். மனதில் குமைத்துவற்றினை எழுதி விட்டுவிடத் துடித்ததன் வேளைவுதான், நான் முதல் எழுதிய நாவல் 'நந்திக் கடல்'.

ஆக்க இலக்கியத்துறையில் நான் காலடி எடுத்து வைத்த வேளை பிறந்த நவீனம் இது. என் முதல் ஆக்கம் நல்லதோ, குறையுடையதோ, நிலைக்கக் கூடியதோ, காலநதியில் அழியக் கூடியதோ எதுவாயிலும் என் முதல் ஆக்கம் என் னைப் பொறுத்த வரையில் என்னை உயர்த்திய கைத்தடியே. சரித்திர தவினங்களின் இலக்கிய அந்

தல்து குறித்துப் பல வீமாநசாக்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். பொதுவில் சரித்திர நவீனங்கள் இலக்கிய மாகக் கருதப்படுவது குறை வாகவுள்ளது சமகாலத்தில் நிகழ் கின்ற வாழ்க்கையை உணர்ந்து கொண்ட விதத்தில் கலையோடு படிப்பது நல்ல இலக்கியமாக அமையலாம். அதே வேளையில் சம காலத்தில் நிகழ் முடியாதது. நம் முன்னோர்கள் வாழ்வில் நிகழ்ந்து போனது, ஏன் இலக்கியமாக அமைய முடியாது?

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் ஒரு பொற்சரட்டினை இந்நீலைம் விளக்க முயல்கின்றது, யாழ்ப்பாண மண்ணை ஆண்ட பெருமன்னன் சங்கிலி செகராகசேகர னின் வரலாற்று ஆசிரியர்களும் எழுத்தாளர்களும் இரு வேறு கோணங்களில் விளக்கி வருகின்றார்கள். தன்னிகிரில்லாத சுதந்திர வீரங்கக் கருதுகிறவர்கள் ஒரு சாரார். பெருந் துரோகியாகக் கருதுவோர் இன்னெரு சாரார். நான் சங்கிலையை இன்னெரு வகையான கோணத்தில் நோக்க விரும்பினேன். சங்கிலை மன னை து வாழ்வில் சுகட வோட்டமோடிய இனபுழுந்துணபும், காதலும் வீரமும், நட்பும் பாசமும் ஒரு நாட்டின் வரலாற்று வழிகடத்திய அக்கதை. நினைவில் விரிந்தது. காவியமும் ஒவியமும் கவந்து எழில் பெறத் தம் அவையிலே புகழினையும் தமிழ் வளத்தினையும் ஒங்கக் கெய்க் அவர்களைப்போல தாழும் வாழ்ந்தால்...? நினைவே இனித்தது. இனிய நினைவின் ஒரு சிறு துளிதான் 'நந்திக்கடல்' (செ.ஆ. 1979)

எழுதிய நாவல் உறங்கிக் கிடந்தது. சமுத்தின் இலக்கிய வரலாற்றில் கணிசமான பங்கினை வகிக்கும் 'கலைச் செல்வி'

மாத சஞ்சிகை தடத்திய அகில இலங்கை நாவல் போட்டிக்கு 'நந்திக் கடலை' அனுப்பி வைத்தேன். அவ்வேளை கலைச் செல்விக்கு நான் புதியவளவுள்ளே செல்வே சில சிறுகைதைகள் கலைச் செல்வியில் பிரசரமாகி. செங்கை ஆழியான எனபவளை ஓராண்டாடறியக் கெய்திருந்தன. கலைச் செல்வில் நாவல் போட்டியில் முத்த எழுத்தாளர், அமரர் மு. தலையசிங்கம் எழுதிய 'ஒரு தனி வீடு' என்ற அற்புதமான நவீனம் முதற் பரிசீலனைப் பெற்றுக் கொண்டது நாவல் போட்டியில் நீதிபதிகளின் பாராட்டி னைப் பெற்ற நாவலாக 'நந்திக் கடல்' கணிப்புப் பெற்றது. எனது முதல் நாவலே இலக்கியச் சஞ்சிகை ஒன்றின் கணிப்பினைப் பெற்றமை எனக்குப் பெரும் ஊக்கத்தைத் தந்தது ஈழக்கு இலக்கியத்துறையில் தடுக்கென ஒரிடத்தைப் பெற்றிருக்கும் 'சிற்பி சரவண பலை'. ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிட நித கலைச் செல்வி, தனக்கென ஒரு பரம்பரையே ஏற்படுத்தியருகிறது.

நந்திக் கடல், கலைச் செல்வியில் வெளியிரும் வாய்ப்பினைப் பெறவில்லை சமுத்து சஞ்சிகை உலகின் சாக்கிடக்காகக் கலைச் செல்வி. தனது பயணத்தை இடைநடுவில் முடித்துக்கொள்ள, அமரர் மு. ஆசிரியராகவும். செம்பியன் செல்வையையும், என்னையும் துணை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு வெளிவந்தது 'விவேகி' மாத சஞ்சிகையில் 'நந்திக் கடல்' தொடராக வெளிவந்தது. பின்னர் யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் பதினேராவது நூலாக '979-இல் இந்த நவீனம் வெளியிடப்பட்டது. இந்த நவீனத்திற்கு கலைச் செல்வி ஆசிரியர் சிற்பி அவர்கள் முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். அந்த முங்கூரை முக்கியமானது.

அந்த முங்கூரையில் இறுதியில் அவர், நாவல் உலகில் செங்கை ஆழியானுக்கு நல்லதோர் எதிர்காலம் இருக்கிறதென்பதை 'நந்திக் கடல் முழங்குகிறது' என்று முடிக்கிறார்,

அவர் வாய்க்கைச் சர்க்கரை தான் போடவேண்டும்.

நந்திக் கடலைவிட, வேறு நான்கு சரித்திர நவீனம் காலத்திற்குக் காலம் என்னால் எழுதப்பட்டுள்ளன 'சமநாடு' பத்திரிகையின் ஆசிரியராக, இராஜ அரியரத்தினம் அவர்கள் இருந்த காலம். குரும்பசிட்டிப் பொன்னையா அவர்களின் சமூகேசரிப் பண்ணையில் புடம் போடப்பட்ட திரு இராஜ அரியரத்தினத்தின் பார்வை என்மேல் பட்டது. அப்போது நான் இலங்கைப் பல்கலைக் கழக மாணவருகை விளங்கி னைன் 961- 962-களில் எனது பல சிறு கடைகள் சமநாட்டியில் வெளியிட கடை வெளியிட நித கலைச் செல்வி, தனக்கென ஒரு பரம்பரையே ஏற்படுத்தியருகிறது. தக்குமுறையில் இராஜ அரியரத்தினத்தால் சீர்திருத்தப்பட்டு அவை பிரசரமயின். அப்பெருமகள் ஆம்ப முத்தாளர்களின் சிறு கடைகளைத் திருத்தம் செய்து, செல்வெற்றியிட வெளியிட்டார். இன்று எத்தனை பத்திரிகையாசிரியர்கள் அப்படிச் செய்கிறார்கள்?

அவர் என்னிடம் 'சமநாடு' டிற்கு ஒரு வரலாற்று நாவல்' எழுதித் திருமாறு பணித்தார். அவர் தந்த ஊக்கத்தால் எனது இரண்டாவது சரித்திர நாவல் 'நாகநாட்டு இளவரசி' பிறந்தான். பதினெட்டு வாரங்கள் சமநாட்டியில் வெளிவந்தது. அது அப்படியொன்றும் பரபரப்பினை ஏற்குக்கூட விடவில்லை. ஒன்பதும் நூர்மூண்டியில் பாள்ளியன் அரசு உட்பட்டு காலத்திற்கு வெளியிட நித காலம் இருந்த காலம்.

நாவல் செய்தியாகக் கொண்டது. பாண்டி மன்னரின் ஆதிக்கத்தில் சுதந்திரம் இழந்து தலித்த வேளை. யாழ்ப்பாணத்து இளவரசி, நாவலில் இறுதிக்கட்டத் திள் பாண்டியனிடம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுகின்றார்கள்: ‘எங்களைச் சுதந்திரமாக வாழ விட்டுவிட்டுப் போய்விடுகள்.’

எனக்குயிர் தந்த தெய்வத் திற்காக நான் இதைக்கூடவா செய்ய மாட்டேன். இன்றே நாக நாட்டை விட்டு என்பதை கள் பாண்டிநாடு திரும்பும்’ என்கிறுன் ஸ்ரீமாற்புவல்லபன்,

(செ. ஆ. / 96)

—வரலாறு திரும்பும்.

நாகநாட்டு இளவரசி நாலாக வெளிவரவில்லை, நாலாக வெளிவருவதனால் எவ்வித பயனுமில்லை. எனவும் படுகிறது.

96 / 1063-ஆம் ஆண்டுகளில் ‘தினகாள்’ அலில இலங்கை ரிதியாக ஒரு நாவல் போட்டியை அறிவித்தது சமுத்தின் பல எழுத்தாளர்கள் தம் நாவல்களை அனுப்பிக் கலந்து கொண்டார்கள். தினகாளுக்கு நாலும் ‘பீவில்லை’, என்றாலும், வரலாற்று நாவலை அனுப்பி வைத்தேன் கைவசம் ஒரு பிரதிபும் வைத்துக்கொள்ளாமல் அனுப்பி வைத்தேன். தினகாள் நாவல் போட்டி முடிவுகள் வெளிவராது போயின். என்ன நாவலும் எனக்குக் கிடையாது போனது.

பேராதனைப் பலகளைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் 196 -ஆம் ஆண்டுபல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்காகக் குறுநாவல் போட்டி ஒன்றினை நடத்தியது. சமுத்தின் பெரும்பூத்த எழுத்தாள் நண்பர் அமரர் செ. கனிராமநாதன்

தமிழ்ச் சங்கப் பத்திரிகையான ‘இளங்களின்’ ஆசிரியராக இருந்து இந்தப் போட்டியை நடத்தினார். இக் குறுநாவல் போட்டியின் முதற் பரிசான தங்கப் பதக்கத்தை எழுத்தாளர்களே. யோகநாதன் தட்டிக்கொண்டார். இரண்டாம் பரிசான வெள்ளிப் பதக்கம் எனது குறுநாவலான ‘சித்திரா’ பெளர் னமிக்குக் கிடைத்தது. தமிழ்ச் சங்க விழாவில் அமரர் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, அந்தவெள்ளிப் பதக்கத்தை எவ்வகு அளித்தபோது உண்மையில், அந்த மாணவ நிலையில் நான்பூரித்துப் போனேன், சித்திரா பெளர்னமி, !? -இல் சுநாட்டில் தொடராக வெளிவந்தது. பின்னர் நாலாக வெளிவந்தது.

என் இந்த மூன்று வரலாற்று நாவல்களின் சமூகப்பயன் என்ன?

சமுத்தின் தமிழர் வரலாறு உரிய முறையில் ஆராய்ந்து வெளிக் கொண்டப்படாத நிலையிலே தமிழ் நாட்டு வரலாற்று நாவல்களைக் கற்ற அருட்டுணர் வில் மேலெழுந்த வாரியான வரலாற்றுப் போக்கை மட்டும் ஒன்றை கொண்டு எழுதுகின்ற அளவிலேயே நாவலாசிரியர்கள் திருப்பியுற நேர்ந்தது (நா சுப்பரமனீயம் — 19°).

— எவ்வளவுதான் சரியான கணிப்பு.

இந்தக் கணிப்பிலிருந்து விடுபட்டு, வரலாற்று நாவல் ஒன்றினைப் புதிய பாணியில், எவ்வும் எழுதத் துணியாத விதத்தில், எழுத முடியாதா?

எழுதினேன், ‘கடற்கோட்டை’ பிறந்தது.

(தொடரும்)

ஏன் து இந்த முறைப் பயணம்

— டெபினீக் ஜீவா

என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. நமது மன்னீல் நமது எழுத்தாளர்களுடன் நேசபூரவாகப் பழகும் தமிழகத்து வர்த்தகர்களை தீரும்பொருக்குக்கூட ஏகப் பிரதிநிதியாக நானே அடிக்கடி தமிழகம் சென்று வரவேண்டியுள்ளது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஓட்டப்பிடாரம் குருகவாயில் முத்தமகன் தீருமணத்திற்குப் பாளையம்கோட்டைக்குச் சென்று வர்த்தனேன்; மீண்டும் அடுத்த வருடம் ஈடுந்த நண்பர் ரெங்கநாதனின் இரண்டாவது மகனின் கலியாணத்திற்குச் சென்னை சென்று தீரும்பினேன்; கடந்த மாதம் மல்லிகை மீதும் எழுத்து எழுத்தாளர் மேலும் பேராசிரியர்கள் கொண்ட நண்பர் துரை விஸ்வநாதனின் முத்த மகளினுடைய மணவிழா தீருச்சீதி துறையூரில் நடைபெற்றது. அதற்காகத் தமிழகம் சென்றிருந்தேன்.

எழுத்தாளர் சார்பாக மனமக்களை வாழுத்தினேன்.

இதில் அதிசயம் என்னவென்றால் தீருச்சீதியில் நான் தங்கியிருந்தபொழுது நமது மாத்தளைக் கோழுவுக்குத் தீரு மணம் மண்ணாச்ச நல்லூரில் நடப்பதாகத் தகவல் கிடைத்தது. நண்பர் துரை விஸ்வநாதன் மூலம் கோழு எனக்கு அழைப்பிடித் துறைப்பியிருந்தார். மாத்தளைக் கோழு இன்று அவுஸ்திரேலியாவில் வாழுகின்றவர். பார்த்துக் கண நாள். தீருமணத்திற்குப் போயிருந்தேன். அவருக்கோ கொள்ளை புனுகம், பலரிடம் அறிமுகப்படுத்திவைத்தார். தீருந்துண்ண வைத்தார். மகிழ்ச்சியால் பூரித்துப்போனார்.

தொடர்து அடிக்கடி தமிழகம் சென்று வருபவன் நான். எனது பிரயாணத்திற்குத் தீருமணத்தில் கலங்கு கொள்வது மாத்தீரம் நோக்கமல்ல. 25-வது ஆண்டு மலர் தயாரிக்கும் ஆரம்ப வேலைகளைச் செய்து வருகின்றேன். அது சம்பந்தமாகத் தமிழகத்திலிருக்கும் மல்லிகைக்கு தனி விசுவாசம் கொண்ட எழுத்தாளர்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்பதும் எனது பிரயாணத்திட்டங்களில் ஒன்று.

நான் சென்னையில் பெசன்ட் நகரிலுள்ள நண்பர் ரெங்கநாதனின் இல்லத்தில் தங்கியிருந்தேன். அவுகிறுந்து தமிழகத்தில் எனக்குத் தெரிந்த எழுத்தாளர்களை எல்லாம் ஒரு இலக்கியச்சந்திப்புக்கு அழைத்திருந்தேன்.

18-06-89 ரூயிற்றுக்கிழமை மாலை இச்சந்திப்பு இடம் பெற்றது. என்னையும் மல்லிகையையும் கொரவித்து மதிக்கத்தக்க பல எழுத்தாளர்கள் வந்திருந்தனர்.

நான் மல்லிகை மலர் பற்றி விளக்கயனித்தேன். என்ன செய்யப்போகிறேன் என்பதைப் பற்றி விரிவாகச் சொன்னேன்.

ஒரு சிற்றிலக்கிய ஏடு கால் நூற்றுண்டைக் கடந்து வெளி வருகின்றது என்பது அவர்களுக்கு ஒர் அதிசயம்! அதிலும் ‘கிர்தச்

துற்றிலையில் தொடர்ந்து எப்படிச் சஞ்சிக்கையை வெளியிடுகிறார்கள்? என்ற ஆச்சரிய வினா.

அன்று அந்த மாலைப் பொழுது ஆரோக்கியமான இலக்கியக் துற்றிலையில் விளிர்ந்தது.

இதைக் கேள்விப்பட்ட பல எழுத்தாளர்கள் அடுத்த அதற்கு அடுத்த நூட்களில் என்னைத் தேடி வந்து விசாரித்தனர். பலர் 'தொலைபேசியில் தங்களையும் அழைத்திருக்கலாமோ' எனக் கேட்டனர்.

எனக்கு உன்றா ஒரு பயம். அதையும் சொல்லி விடுகிறேனே. அங்குள்ள மல்லிகை அரிமான எழுத்தாளர்களை எல்லாம் அழைத்து கலந்து வராயாதி ஆதாவு கேட்டிலீன் அவர்கள் கட்டுரை தந்து உதவினால் 'மல்லிகை வலர் தமிழக மலராக மலர்ந்து விடுமோ' என்ற யனப்பயந்தான் அகலக் கால வைக்காமல் என்னைத் தடுத்தது.

தார இருந்தவர்களுக்குச் சென்னையில் இருந்தே கடிதம் எழுதி வேண.

இந்த முறை எனக்கேற்பட்ட மனப் பதிவை என்னும் மறக்க முடியாது. மல்லிகை தங்களுக்கு ஒழுங்காகக் கிடைக்கவில்லையே என அங்குலாய்த்துவர்களைக் கண்டேன். மவுண்ணேர்ட்டில் போய்க் கொண்டிருந்தேன், நண்பர் மேத்தாதாகசனுடன். தீயாகாஜன் என்ற மல்லிகை அரிமானி விதியில் என்னை இனக்கண்டு கொண்டார். அவர் என்கிடு காட்டிய பரிவு என் நெஞ்சைத் தொட்டது.

தாந்தளகற் சக்சிதாணர்தன் ஒரு தகவலைச் சொன்னார். மல்லிகை மலரில் வெளிவந்த சில கதைகளைப் பிரபல சஞ்சிகைகள் மறு பிரசரம் செய்யத் தன்னை நாடியதாகவும் சிறு திருத்தங்கள் கொட்டு மிரகரிக்கு உதவுமாறும்—உதாரணமாக விதாஜையார் போன்ற பெயர்களை—கேட்டதாகவும், தான் ஆசிரியரைக் கேட்டுச் சொல்வதாகவும் சொல்லி என்னை அனுமதி கேட்டார். நான் மறுத்து விட்டேன். பிரசரித்தால் முழுமையாகப் போடவாற். திருத்தம் செய்ய எனக்குச் சம்மதில்லை என்று சொன்னேன். 'புரிந்தால் புரியட்டும் புரியாவிட்டால் விட்டுவிடுக்கள்!'

நமது நாட்டு இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிக் கணிசமான சுவை ஞர்கள் தெரிந்து வைத்துள்ளனர்.

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியிடுகளைத் தொடர்ந்து தமிழகப் பதிப் புக்களைக் கொண்டு வெளியிட ஆவன செய்தேன். 'அட்டைப்பட ஓவியங்கள்' தமிழகப் பதிப்பு அழகாக வந்திருப்பதைப் பலர் எனக்குச் சொல்லிப் பாராட்டினார்கள்.

தாயகற் திரும்பும்போது திருச்சி மூலத்தாண் திரும்பினேன். நான் வியாஸம் ஏறுவதற்கு முதலாள். நாட்டுப்பாடல் மூலம் தமிழகத்தையே புயல் வேசத்தில் சுழற்றியதிக்கும் தோழர் குணசேகரணைச் சந்தித்தேன். 'கெசட்டில்' புதிய பாடல்களைப் பதிய ஒத்திகை நடத்திக்கொண்டிருந்தனர், அக்குழலி ஸர். என்னைத் தீட்டரை அங்கு கண்டதும் குணசேகரன் அப்படியே திகைத்துப்போய் விட்டார். தோழமையுணர்வுடன் அடுத்தகணம் கட்டிப்பிடித்து அணைத்துக் கொண்டார். எழுத்தாளர் பொன்னீலன் அடுத்தநாள் வருவாக அங்கு தகவல் கிடைத்தது. என்னை அடுத்தநாள் தங்கிப் போகும்படி கேட்டனர். கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகவும் நண்பர்களைச் சந்திக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள்.

புரியாணம் என்னைத் தடுத்தது. நான் ஒப்புக்கொள்வில்லை. ●

கேள்விக்குப் பதில் கூறுவதுல்ல எனது நோக்கம். கவவனுர்கள் டன் சம்பாஷிக்க, மனம் விட இக் கதைக்க இது ஒரு சுந்தரம். பரஸ்பரம் ஒருவர் கருத்தை ஒரு வர் புரிந்து கொள்வதுடன், நமது பொதுக் கருத்தை வாக்கர் தெரிந்து கொள்வதற்கான ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இது. இனந் தலையினர் இந்தத் தாலைத்தை நன்கு யன்னபடுத்த முன்வடுவது அவர்களது இலக்கிய அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பயன் தருவதுடன் மல்லிகை வரசகர்களுக்கும் புதிய தகவல்கள் கிடைக்க ஏதுவாகவும் அமையும்.

தூ சௌ டி வீ

● விமர்சகர்களின் அபிப்பிராயங்களைப் பற்றி உங்களது கருத்து என்ன?

கிளிநொச்சி, ப. ஜெயந்தன்

தமிழம் மெத்தப் படித்த வர்கள் எனப் பரவலாக் காட்டும் ஒரு சில விமர்சகர்களின் கருத்துக்களைப் படிக்கும்போது எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வரும். எந்த உண்மையான படைப்பாளியும் விமர்சகர்களின் அபிப்பிராயங்களுக்கோ, வீரி சனப் பார்வைக்கோ வீணாந்து கொடுத்து விடக்கூடாது. அப்படி வீணாந்து கொடுப்பவன் உண்மையான சிருஷ்டி கர்த்தாவாகவும் இருக்க முடியாது.

● முன்னைய காலத்தில் இருந்தது போல எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் ஒர் ஒருமைப்பாடு இப்போது இல்லாதது போலப் படுகிறது. எனக்க. உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

மன்னார், ச. துவக்கின்

அப்படிச் சொல்லிவிட முடியாது. இன்றைய வாழ்க்கைச் சூழ்நிலை நிம்மதியற்ற நிலை. அதனால் தொடர்புகள் நெருக்கமாக இருக்க வாய்ப்பில்லை எனது கருத்துப்படி முன் காலத்தைவிட இன்றுதான் பரஸ்பர புரிந்துள்ள எழுத்தாளரிடையே பேம்பட்டு வருகின்றது என்று சொல்வேன்.

● கருத்து முரண்பாடுள்ளவர் களை நீங்கள் எப்படி அனுசரித்துப் போகிறீர்கள்? அப்படிப் போகும் போது பிரச்சினைகள் தோன்றுவதுற்று என்னை இல்லையா?

இனுவில், க. சண்முகசோதி

இலக்கிய உலகில் கருத்து முரண்பாடுகள் இயல்பானவை. நான் ஒவ்வொருவரைப் பற்றி மிகத் துல்லியமாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கின்றேன். அத்துடன் முரண்பாடான அவர்கள் து சருக்குத்துக்களையும் நான் கணம் பண்ணிக் கொள்விக்கப் பழகிக் கொண்டுள்ளேன். அடிப்படையில்

இலக்கிய நேசிப்பு, பரஸ்பரம் புரிந்துணர்வு இருந்தாலே போதும். இதைப் புரிந்து கொண்டு இயங்குவதால் எனக்கு அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளே தோன்றுவதற்கிலை.

● நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான என்னிரு வார்த்தையை நீங்கள் அடிக்கடி பாவிக்கிறீர்கள் அப்படியான நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான நஷ்பர்களை நீங்கள் எப்படித் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள்?

பரந்தன், என். தேவதாசன்

நெஞ்சுக்கு நெருக்கமானவர்கள் என்ற வார்த்தையின் அர்த்தத்தையே என்க்குப் புரியவைத் தவர்கள் எனது ஆருயிர் நன்பர்கள்தான். ஏனெனில் என்னை நண்பஞ்சு அவர்களே தேர்ந்தெடுத்து விடுகின்றனர்.

● சென்ற ஆண்டு மலரின் அட்டைப் படத்தை வெகுவாக ரசித்தேன், நான். இந்த 'ஐடியா' உங்களுக்கு எப்படி உதித்தது?

மாணிப்பாய், ம. செல்வராஜா

இது திஹர் ஞானேதயக்கண்டுபிடிப்பல்ல. ஆரம்பத்தில் குந்தே மல்லிகை ஆண்டு மலர்களின் அட்டைப்படங்களைத் தொடர்ந்து அவதானித்து வந்தாலே புரியும். உழைக்கும் மக்கள்தான் மல்லிகை வணங்கும் தெய்வங்கள், அந்த உழைப்புத் தேவதைகள் மலரில் இடம் பெறுவது அப்படியொன்றும் அதிசயமில்லையே.

● இருபத்தெந்தாவது ஆண்டு மலர் தயாரிப்பு வேலைகளைப் பற்றி மல்லிகையில் படித்துப் பார்த்தேன். மேற்கொண்டு என்ன செய்ய உத்தேசம்?

கோப்பாய், கே. ரமணன்

இது சம்பந்தமாகக் கடந்த மாதம் தமிழகம் சென்றிருந்தேன். அங்கு பல எழுத்தாவர்களை ஒருங்கு சேர்த்து 25 வது ஆண்டு மலர் பற்றி ஆலோசனை தடத்தினேன். தொகூவிலுள்ள வர்களுடன் கடிதத் தொடர்பு கொண்டேன். இங்கும் கொழும் பிழும் ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் தொடர்ந்து நடத்த உத்தேசம். தினசரி அந்த ஆண்டு மலர் பற்றியே யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

● திஹரெனச் சிலர் நட்டை பழநித்துக் கொள்ளுகின்ற ஏரே, என்ன காரணம்?

உடுவில், எஸ். நாதன்

நட்பைப் பேணி வளர்ப்பதே ஒரு கலை: அதைச் செம்மையாகக் காத்து வருபவர்கள் தான் நல்ல நண்பர்களை நல்ல நண்பர்களின் நேசத்திற்கு நாம் பாதுகிரமாக இருப்பதே ஒர் ஆத்ம திருப்பதி. நட்பை முறித்துக் கொள்ளுகின்றார்களே என நீங்கள் சிந்திப்பதை விட, அப்படியான நேச நட்பு முறிவதற்கு நீங்கள் எந்த வகையில் பொறுப்பாக இருந்துள்ளீர்கள் எனவும் சற்று யோசித்துப் பாருக்காத் திருக்கம் ஒரு வழியாக அல்ல, இரு வழியாகவும் பேணப்பட்டத்தக்க ஒன்றாகும்.

● உங்களிடம் 'ஆட்டோ ரிராப்' கேட்கும் ரசிகர்களுக்கு நீங்கள் அதிகமாக எழுதிக் கையொப்பமிடும் வசனம் என்ன?

முருங்கன், எம். ரேபுட்

'மனிதனை நேசிக்கத் தெரிந்தவானும், கலைக்கு உயிருட்டுபவனும் மரணிப்பதில்லை'

● சென்ற ஏப்ரல் இதழ் தலையங்கத்தில் நொந்துபோய் உள்ள எழுத்தாளர்கள் என்கிறீர்கள் அ. செ. மு., ராமையா பற்றிப் புறிப்பிட்டிருந்திர்களே. ஏதாவது முன்னேற்றத்தின் அறிகுறி கள் தென்பட்டனவா?

சுதுமலை, எஸ். கே. விங்கம்

பலர் என்னை விசாரித்தார்கள். எழுத்தாளர்களை நேசிக்கும் நல்ல நெஞ்சங்கள் உதவத் தயாராகவுள்ளனர். இதைச் செயல்படுத்த எத்தனை எழுத்தாளர்கள் தயாராகவுள்ளனர்? என்னால் வழிகாட்டத்தான் இயலும்; புதிய பளுவைத் தாங்க எனக்கு நேரமில்லை.

● மார்க்கியம், மார்க்கிய விஞ்ஞானம், மார்க்கிய விமரிசனம் எனப் பேசப்படுகின்றதே, புதுதிஜீவிகள் மட்டத்தில். இந்தப் புதுதிஜீவிகள் தாம் உச்சரிக்கும் மார்க்கிலைத்திற்கு அடிப்படை விசுவாசம் கொண்ட வர்களா? போவிகள்பற்றித்தான்.

கலமுனை, எம். நவீர்

உலகத் தொழிலாளி வர்க்கம் தான் அடிப்படைப் புரட்சியை நடத்தும் வல்லமைப்பொருந்தியது அதற்கு நேசக்கிடி விசுவாச வர்க்கம். இவைகளை உள்ளடக்கிய கட்டுக்கோப்பாளி ஸ்தாபனங்களில் தமிழமையும் இணைத்துப் பிணைத்துக்கொண்டு இடையைருது இயங்கி வந்தாலே ஒரு சர்வாமசு புரட்சியை உருவாக்க முடியும். இது மார்க்கிலைத்தின் அரிசு சுவடி: பாலபாடம்.

சினிநாக்குக் கொண்ட இந்துப் போன்பு புதுதிஜீவிகளுக்கு இப்பாலபாடம் தெரியாமல்லவு. வெறும் மார்க்கிய உபதேசிகளான இவர்கள் அடிப்படையில் கோழைகள். சிலர் கந்தர்ப்பவாதிகள். இன்னும் சிலர் குர்ப்பனக்கைச் சீதைகள். அதாவது அதிமாக மார்க்கியக் கூப்பாடுபோடுவது மூலம் விஞ்ஞான கோஷலிலத்தை மறுதவிப்பவர்கள். இவர்களுக்கு மார்க்கியத் தின் மீது எந்தப் பற்றி ரேபாக்கமோ இருப்பதில்லை. இயக்க மியல் வாதத்தில் நம்பிக்கையுமில்லை. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மீதோ, உழைக்கும் மக்களின் மீதோ அடிப்படை வர்க்கபாசம் இருப்பதில்லை இன்றைய பாஷன் கோஷம் கோஷலிலம்; மார்க்கியம். மார்க்கட்டில் விலைபோகும் சரக்கு. எனவே இந்தப் புதுதிஜீவிகள் தாமே நம்பாத்தை தூக்கிப் பிடித்துத் திரிய முற்படுவின்றனர். வர்க்க ஒருமைப்பாட்டில் அனுபவ ரீதியாகப் புடம் போட்டு எடுக்கப்பட்டதோழர்கள் முன்னால் இவர்களது இந்தக் கோஷம் எடுப்பாது. எனவே தனிமைப்படுவார்கள். காலக்கிரமத்தில் வளர்ந்து வரும் மக்களும் இவர்களின் நாமத்தையே மறந்து போய் விடுவார்கள். இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் பாருங்கள் எனது கணிப்புச் சரியா, பிழையா என்பது தெரியும்.

● மனிக்கொடி, சரஸ்வதி மாதிரி ஒரு காலத்தில் மல்லிகையும் பேசப்படுமா?

முதுரா, ஆர். கருணாகரன்

நிச்சயமாக. மல்லிகை அடுத்த நாற்றுண்டிலும் பேசப்படும். அதற்குக் கடந்த கால் நாற்றுண்டுக் காலம் ஊற்றப்பட்ட உழைப்புநீர் பற்றி நிச்சயம் பேசப்படும். பல இனந் தலைமுறை எழுத்தாளர்களுக்குத் தளமணுத்துக் காந்த வரலாறு கொல்லப்படும். பல இனந் தலைமுறை எழுத்தாளர்களைக்குத் தளமணுத்துக் காந்த வரலாறு கொல்லப்படும். தெருக்கடி கணுக்கு மத்தியில் மன ஓர்மத்துடன் செயலாற்றிய ஒரு மனித-

ஜீவனுடைய துணிச்சல் என்றால் விதந்துரைக்கப்படும். இன்னும் தெள்ளாகச் சொல்லப் போலவே காலங்களையும் மீறி மல்லிகை அடுத்த நாற்றுண்டில் பேசப் படும்.

● மாணவர்களின் கல்வி பாதிக் கப்படுவது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கன்னுகம், கோ, சரவணன்

எமது அடிப்படைச் சொத்தே கல்விதான். அந்தக் கல்வியை நமது இளந் தலைமுறை இழந்தால் நமது இனம் காலம் காலமாகப் பின் தள்ளப்பட்டுவிடும். எனவே எக் காரணம் கொண்டும் எமது மாணவர்களின் கல்வி தடைப்படக் கூடாது. இதைச் சுகலரும் உணர்வது எதிர் காலத் திற்கு ஆரோக்கியமானது.

● மல்லிகையில் களம் தேடிப் பின்னர் சற்றுப் பேசப்படும் சில எழுத்தாளர்கள் மல்லிகைக்கு யிச்வாசம் இல்லாமல் இருக்கின்றனரே, இது பற்றி அறிந்திருக்கிறீர்களா?

கல்முனை, எம்.பாருக்

இலக்கிய உலகத்தின் ஒவ்வொரு அசைவுகளையும் மிக அவதானமாகக் கணித்து வைத்து குப்பவன் நான். களம் தேடிகள் ஆத்ம பரிசுத்தமற்றவர்கள். இடம் கிடைத்தால் போதும்

என்ற ஆவலாதி படைத்தவர் கன். மல்லிகை வெறும் எழுந்தும் கடதாகியும் கொண்ட பொருள்ளல். அது ஜீவனும், கடதையும். உயிர்ப்பும் உள்ளது. இந்த இளம் தலைமுறையின் பெயர் மல்லிகையில் இடம் பெறும் மல் விடுபட்டுப் போனால் இவர்களது தாமரை ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் மறக்கப்பட்டுவிடும் என்பது உறுதி. காத்திருந்து பாருங்கள்— நான் சொல்வது உண்மையா, இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

● இப்பொழுதெல்லாம் மல்லிகையில் வாசகர் கடிதம் இடம் பெறுவதில்லையே ஏன்?

வவுனியா, ச. யோகராசா

வரும் கடிதங்கள் என்னை அல்லது மல்லிகையைப் பாராட்டுவதாக அமைகின்றனவே தவிர, இலக்கிய ரசனை இருப்பதில்லை. இலக்கியத் தரமான கடிதங்கள் நிச்சயம் பிரசரிக்கப்படும்.

● பழையபடி சாஹித்திய மண்டலப் பரிசுகள் தமிழ் மொழிக்குக் கிடைக்குமா?

மாணிப்பாய், அ. நவசிலன்

பொறுப்புள்ளவர்களின் கவனத்திற்குப் பலர் இப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்துள்ளனர். அவர்களும் வாக்குறுதி தந்துள்ளனர். பொறுத்திருந்து பார்ப்போமே!

ஞ

இச் சஞ்சிகை 234 பி, காங்கோண்டுறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும், ஆசிரியரும், வெளியிடுவவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களினால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் ஸ்ரீ வங்கா அச்சத்திலும், அட்டை யாழ் புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சத்திலும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR
NEEDS

Wholesale & Retail

Dial : 26587

TO
E. SITTAMPALAM & SONS.

223, FIFTH CROSS STREET.
COLOMBO-11.

Mallikai

Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka

K.V.T.75/NEWS/89

Dealers in:

Timber Plywood & Kempas

Phone: 24629
548445

With Best Compliments of:

STAT LANKA

**138, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.**